

Cuvinte de laudă la adresa cărții lui Masaru Emoto, *Mesaje de la apă și de la Univers*

„Ador descoperirile lui Masaru Emoto legate de apă. Sunt atât de pure și de simple, și ilustrează perfect maniera în care gândurile noastre ne influențează corpul și lumea în care trăim. Dacă îi adresezi cuvinte pline de iubire, apa îți zâmbește; dacă te superi pe ea, îți răspunde cu aceeași monedă. De vreme ce suntem cu toții alcătuiți în cea mai mare parte din apă, este ușor să ne imaginăm cum reacționează mintea și corpul nostru în fața cuvintelor și gândurilor noastre. După cum spune domnul Emoto: 'Apa conține toate răspunsurile'.”

— Louise L. Hay,
autoarea bestsellerului *Poți să-ți vindeci viața*

„Masaru Emoto, al cărui nume este asociat automat cu apa, cu memoria și cu sensibilitatea ei, ne adresează un mesaj din inimă. El știe cât de mare este confuzia care domnește în această lume și cât de necesar este ca oamenii să afle mai multe lucruri despre adevărata natură a Universului și despre esența vieții, și ne oferă răspunsurile prin intermediul apei. Dr. Emoto întrevede zorii unei noi conștiințe a umanității și dorește să contribuie personal la nașterea acesteia. În acest scop, a devenit un misionar al apei, asumându-și acest rol cel puțin până când se va încheia perioada critică de până la sfârșitul anului 2012. Cartea sa și mesajul pe care ni-l transmite ea sunt emoționante și merg direct la inimă.”

— Ervin Laszlo,
autorul bestsellerurilor *CosMos* și *Știința și câmpul Akashic*

„În cărțile sale extraordinare, Dr. Masaru Emoto a prezentat de mult timp un mesaj inovator pe care știința cea mai avansată abia începe să îl descopere: capacitatea unică a apei de a ne înregistra gândurile și intențiile. Opera sa, aparent extrem de simplă, permite nenumărate aplicații cu consecințe uluitoare, deopotrivă pentru vindecarea oamenilor și pentru vindecarea planetei.“

— **Lynne McTaggart**, autoarea bestsellerurilor internaționale
Experimentul intenție și Câmpul

„Dr. Emoto a făcut-o din nou! Cea mai recentă lucrare a sa, Mesaje de la apă și de la Univers, ne catapultează într-un alt mod de a gândi, original și holistic, care ne schimbă perspectiva asupra propriului sine, dar și asupra Universului! Munca doctorului Emoto reprezintă o punte de legătură între știința viitorului și cea actuală, și ne demonstrează că lumea exterioară nu este decât o reflexie a experiențelor noastre. Codul universal al vieții ne arată calea ce conduce către pace interioară, vindecare și bucurie. Cartea de față oferă minții noastre toate motivele pentru a accepta ceea ce inima noastră știe deja intuitiv: că noi facem parte integrantă din tot ceea ce există și că alegerile noastre de zi cu zi au consecințe ce depășesc cu mult realitatea vizibilă. Deși mai avem încă foarte multe lucruri de învățat în legătură cu mesajele primite de la Univers, noi putem aplica ceea ce știm deja pentru a deveni oameni mai buni și pentru a crea o lume mai bună!“

— **Gregg Braden**, autorul bestsellerurilor *Matricea divină* și
Timpul fractal

„Masaru Emoto, deja faimos pentru celebra sa carte, Mesaje ascunse din apă, și-a extins studiile printr-o incursiune experimentală și filozofică în kotodama, un concept japonez care înseamnă ‚spiritul cuvintelor‘. Prin această carte, Emoto ne conduce într-o călătorie ce îmbină șintoismul antic cu lumea microscopică a apei cristalizate, în încercarea de a înțelege cum modifică vibrațiile cuvintelor structura apei, dar și starea noastră de sănătate și experiențele noastre de viață. Revelațiile personale ale doctorului Emoto ne oferă o perspectivă nouă, originală, asupra folosirii conștiente a cuvintelor și intențiilor noastre în scopul manifestării realității pe care ne-o dorim.“

— **Bruce H. Lipton**, specialist în biologia celulară și autor al
bestsellerului *Biologia credinței*

MESAJE
de la
APĂ
și de la
UNIVERS

Alte cărți de MASARU EMOTO
apărute în România:

*ADEVĂRATA PUTERE A APEI: Să ne vindecăm
și să ne descoperim pe noi înșine*

*FORMA IUBIRII: Cine suntem, de unde venim și
încotro ne îndreptăm?*

MESAJELE ASCUNSE DIN APĂ

MIRACOLUL APEI

ORACOLUL CRISTALELOR DE APĂ

VIAȚA SECRETĂ A APEI

MESAJE
de la
APĂ
și de la
UNIVERS

MASARU EMOTO

Traducerea din limba engleză:
Cristian HANU

ADEVĂR DIVIN

Brașov, 2012

Editura ADEVĂR DIVIN

Braşov, str. Zizinului nr. 48, parter, ap. 7, cod 500414, O.P. 12

Mobil: 0722 148 983 sau 0727 275 877

Telefon/Fax: 0368 462 076 sau 0268 324 970

E-mail: contact@divin.ro sau contact@secretul.tv

Pe site-ul editurii găsiți și alte cărți pentru suflet:

www.divin.ro

Site: www.secretul.tv

Yahoo! Group: adevardivin

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
EMOTO, MASARU

Mesaje de la apă și de la univers / Masaru Emoto; ed.: Cătălin Parfene; trad.: Cristian Hanu. - Braşov: Adevăr Divin, 2010

ISBN 978-606-8080-31-4

I. Parfene, Cătălin (ed.)

II. Hanu, Cristian (trad.)

2

Editor: Cătălin PARFENE

Tehnoredactare și copertă: Elena DAVID

Corectură: Elena MÁLNAI

CUPRINS

Introducere ix

CAPITOLUL 1: Apa este mesagerul voinței
Dumnezeu 1

- Apa conține toate răspunsurile 1
- Conexiunea dintre creație și apă 5
- Rezonanța – marele sistem al Universului . . . 7
- Energia iubirii și recunoștinței
reflectată de apă 12
- De unde vine apa? 15
- Oamenii sunt alcătuiți din apă 17
- Raportul dintre iubire și recunoștință 21
- Viață, moarte și reîncarnare 25

CAPITOLUL 2: Cum înmagazinează
și cum transferă apa informațiile? . . 33

- Realitatea apei 33
- Puterea rugăciunii
poate schimba structura apei 40
- Iubirea și recunoștința vindecă bolile 44
- Conceptul de Kotodama 48
- Lecțiile conceptului Koshinto 51
- Koshinto privit ca o conexiune cu Universul . . 53
- Dovezi care atestă puterea rugăciunii
și a Kotodama-ei 56

CAPITOLUL 3: Puterea spirituală
și posibilitățile apei 65

- Misterele apei 65
- Cheia viitorului este activarea ADN-ului...68
- Conștiința noastră poate crea
o societate nouă 71
- Cum ne putem trezi ADN-ul? 76
- Indiciile activării ADN-ului 84
- Ar trebui să le spunem copiilor noștri
adevărul despre apă 90
- Ce se întâmplă în lumea modernă 98

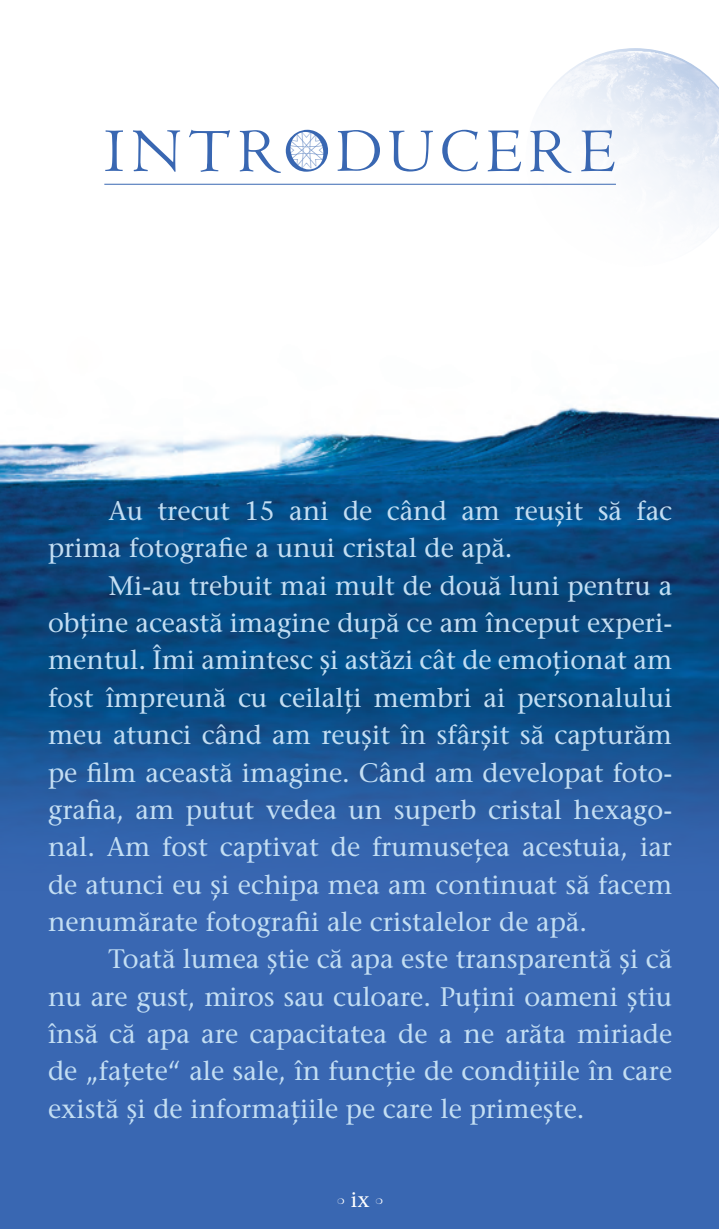
*Concluzie: Îmbunătățirea imunității cu ajutorul
energiei iubirii și recunoștinței.....103*

Cuvânt de încheiere 111

Mulțumiri 117

Despre autor.....121

INTRODUCERE

Au trecut 15 ani de când am reușit să fac prima fotografie a unui cristal de apă.

Mi-au trebuit mai mult de două luni pentru a obține această imagine după ce am început experimentul. Îmi amintesc și astăzi cât de emoționat am fost împreună cu ceilalți membri ai personalului meu atunci când am reușit în sfârșit să capturăm pe film această imagine. Când am dezvoltat fotografia, am putut vedea un superb cristal hexagonal. Am fost captivat de frumusețea acestuia, iar de atunci eu și echipa mea am continuat să facem nenumărate fotografii ale cristalelor de apă.

Toată lumea știe că apa este transparentă și că nu are gust, miros sau culoare. Puțini oameni știu însă că apa are capacitatea de a ne arăta miriade de „fațete“ ale sale, în funcție de condițiile în care există și de informațiile pe care le primește.

Prima fotografie
reușită a unui cristal
de apă.

Spre exemplu, am descoperit că apa de izvor, cea freatică și diferite mostre de apă prelevate din cursul superior al unui râu alcătuiesc cristale foarte frumoase de apă. Pe de altă parte, mostrele de apă prelevate de la robinet, picăturile de ploaie și cursurile inferioare ale râurilor formează cristale urâte și dizarmonioase.

Ne-a venit apoi ideea să facem fotografii ale cristalelor de apă după expunerea acestora în fața diferitelor tipuri de muzică și a cuvintelor scrise. Am descoperit astfel că frazele și cuvintele bazate pe adevăruri universale, cum ar fi *îți mulțumesc* sau *iubire și recunoștință*, dau naștere unor hexagoane simetrice și încântătoare. În schimb, dacă expunem apa unor cuvinte sau fraze negative, precum *prostule* sau *război*, ea dă naștere unor cristale urâte și diforme.

La fel ca în cazul experimentelor cu cuvinte pozitive și negative, am reușit să obținem cristale superbe prin expunerea mostrelor de apă în fața unor bucăți de muzică clasică precum *Simfonia nr. 6 „Pastorală”* de Beethoven sau *Lacul lebedelor* de Ceaikovski, dar și cristale oribile atunci când am expus apa unui cântec aparținând genului heavy-metal, când cristalele chiar s-au fărâmițat (versurile cântecului conțineau anumite cuvinte negative, care par să fi afectat formarea cristalelor). Am aflat astfel în scurt timp că apa reproduce de fiecare dată informațiile pe care le primește din exterior, pe care le reflectă cu fidelitate în forma cristalelor pe care le alcătuiește.

În urma unei munci asidue de cercetare, am ajuns la concluzia că apa are într-adevăr capacitatea de a memora și de a transmite informațiile. Fotografiiile cristalelor de apă au fost primele dovezi care

mi-au confirmat această concluzie. În următorii ani, am produs împreună cu echipa mea nenumărate fotografii ale cristalelor de apă pe care le-am obținut zilnic în laboratorul meu. Mai târziu, am fost inspirat să îmi împărtășesc descoperirile unui număr cât mai mare de oameni.

Mi-am îndeplinit această dorință odată cu apariția cărții *Mesajul apei*, prima colecție de fotografii ale cristalelor de apă prezentată vreodată în lume. Am reușit cu greu să fac acest lucru, întrucât aproape toți editorii mi-au refuzat propunerea de manuscris. În cele din urmă, am publicat cartea la editura înființată special în acest scop de soția mea, fiind nevoit să mă ocup personal (împreună cu ea) de ambalarea și de trimiterea exemplarelor comandate de clienți.

Din fericire, *Mesajul apei* a trezit o reacție foarte vie în întreaga lume, care mi-a depășit cu mult așteptările (am publicat o ediție în limba japoneză și una în limba engleză, astfel încât cartea să fie accesibilă unui număr cât mai mare de oameni). Până la ora actuală, cărțile mele au fost traduse în 45 de limbi și s-au vândut în trei milioane de exemplare. În urma acestui succes, am fost invitat să țin conferințe în foarte multe țări și am ținut mai bine de 1.000 de seminare în Japonia și în afara țării. Acea primă picătură de apă pe care am reușit să o fotografiez cu ani în urmă a produs valuri uriașe în întreaga lume, iar efectele acestui fenomen încă mă mai iau prin surprindere!

水 世界初!! 水の結晶写真集 The Message from Water からの伝言

The Message
from Water is
telling us
to take a look at
ourselves.

The Message from Water
is telling us to
take a look at ourselves.

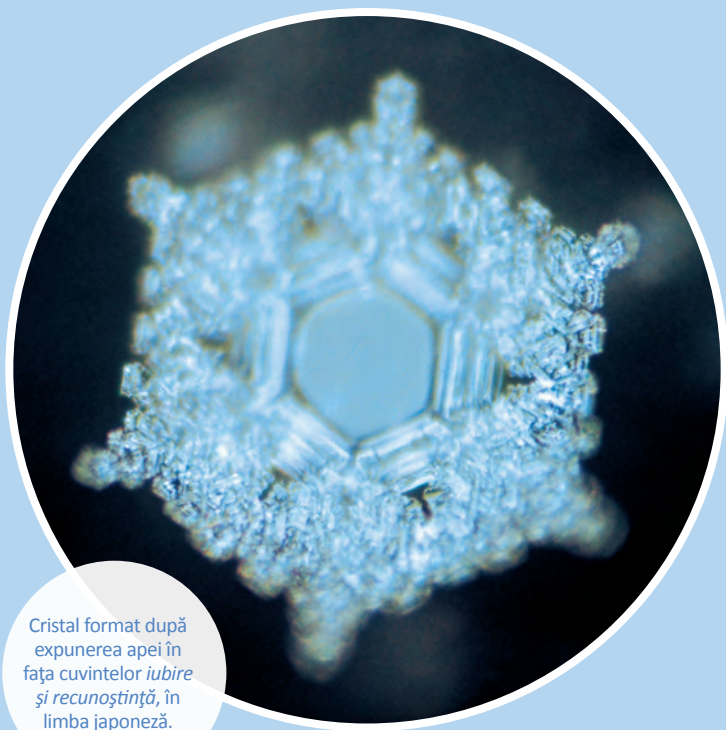
The Message from Water is
telling us to take a look at
ourselves.

125点の結晶写真集
今日も水にありがとう

江本 勝 (著) / IHM総合研究所

運動教育社

Cartea mea, *Mesajul apei*,
publicată de editura Hado Kyoiku-Sha în anul 1999

Cristal format după
expunerea apei în
fața cuvintelor *iubire*
și *recunoștință*, în
limba japoneză.

Fotografierea cristalelor de apă

Iată o scurtă explicație a acestui proces: fotografiile cristalelor de apă sunt făcute atunci când o picătură de apă este înghețată. Întrucât cristalele de apă se topesc imediat la temperatura camerei, personalul meu este nevoit să muncească în frig, la numai 5°C, într-o cameră special răcită pentru a putea fotografia cu succes mostrele.

Lucrând în aceste condiții, am reușit să facem împreună zeci de mii de fotografii. Dintre toate imaginile obținute, cea mai frumoasă rămâne (după părerea mea) cea a cristalului obținut prin înghețarea unei mostre de apă expusă timp de 24 de ore în fața cuvintelor *iubire și recunoștință*.

Privește fotografia de la pagina precedentă. Ce crezi despre ea? Din punctul meu de vedere, ea seamănă cu o floare deschisă din care emană o lumină misterioasă și sublimă. Personal, nu cred că acest gen de frumusețe magnifică ar putea fi creată vreodată de o ființă umană. Deși am examinat mii de fotografii, aceasta mi-a captivat cel mai mult inima. M-am întrebat cum au putut acele cuvinte simple să dea naștere unui cristal de o eleganță atât de excepțională. Această întrebare a început să mă urmărească și mi-am propus să o rezolv cu orice preț. Privindu-mi retroactiv viața, îmi dau seama că mi-am dedicat ultimul deceniu numai găsirii acestui răspuns.

În anii din urmă am ajuns în sfârșit la o concluzie. Mesajul ei mi se pare extrem de important și reprezintă tema cărții pe care o ții acum în mâini. Îți voi împărtăși în el ce am învățat eu în legătură cu adevărul cristalului iubirii și recunoștinței, iar acest mesaj nu ar fi putut sosi într-un moment mai potrivit.

Lumea în care trăim se află într-o mare agitație, întrucât se apropie un punct de mare cotitură. Foarte mulți oameni experimentează deja problemele multiple cu care se confruntă umanitatea, cum ar fi criza economică, reducerea resurselor naturale și noile boli care ne pun în pericol starea de sănătate, ca să nu numesc decât o parte dintre ele. Sunt tot mai puțini aceia care știu cum să trăiască în această lume haotică.

Totul devine însă limpede dacă ascuți mesajele apei.

Eu cred că la baza confuziei actuale stă faptul că noi nu am învățat încă în ce constă adevărata natură a lumii în care trăim și adevărata esență a vieții. Ei bine, apa ne revelează această înțelepciune.

Încă de când eram copil mi-am pus o serie de întrebări simple, de genul: „De unde am venit? Care este scopul meu în această viață? Unde mă voi duce atunci când voi muri?” De atunci, nu am încetat niciodată să caut răspunsurile. Când am devenit preocupat de apă, la vârsta de 43 de ani, mi-am consacrat viața studierii ei, iar de atunci

Apa este mesagerul voinței lui Dumnezeu

Apa conține toate răspunsurile

Poate că te întrebi și tu, așa cum am făcut eu la vremea mea: „*De ce apa expusă cuvintelor iubire și recunoștință dă naștere celor mai frumoase cristale?*” În căutarea răspunsului, îți propun să îți amintești de o pictură faimoasă. Cunoști fresca de pe tavanul Capelei Sixtine, realizată de artistul renascentist Michelangelo? Există în ea o secțiune cunoscută sub numele de „Crearea lui Adam” care ilustrează originea rasei umane, simbolizată de Adam. Acesta își întinde brațul către Dumnezeu.

Personal, interpretez această imagine în sensul că Adam (umanitatea) încearcă să ajungă la

Detaliu din fresca
de pe tavanul
Capelei Sixtine

Dumnezeu, dar nu reușește. Dacă l-ar putea atinge direct pe Atotputernicul, el ar avea acces la o mare cunoaștere și la întregul adevăr. Din păcate, deși degetele celor doi sunt foarte apropiate, ele nu se ating, iar conexiunea este astfel întreruptă. Acest lucru îmi amintește de condiția societății moderne: foarte mulți oameni caută adevărurile superioare și sacre, dar nu reușesc să ducă o viață autentică, întrucât continuă să își facă rău lor înșiși, semenilor lor și lumii întregi prin războaiele și conflictele lor, precum și prin distrugerea mediului înconjurător.

În urma numeroșilor ani de cercetări, am înțeles în sfârșit că există ceva care poate uni spațiul dintre Adam și Dumnezeu. *Ce ar putea fi acest lucru?*

Răspunsul este: apa. Eu sunt convins că apa este mediul care poate uni lumea divină cu rasa umană.

În aceste vremuri, tot mai mulți oameni numesc Împărăția lui Dumnezeu „a cincea dimensiune”. Conceptul a fost popularizat în urma studiilor fizicienei Lisa Randall de la Universitatea Harvard, care a încercat să demonstreze existența unei dimensiuni superioare. A cincea dimensiune conține informații invizibile pentru noi și se spune despre ea că ne influențează în mare măsură lumea în care trăim.

Voi discuta mai în detaliu despre a cincea dimensiune în capitolul următor. Până atunci, doresc să introduc ideea că apa joacă rolul de mesager al lui Dumnezeu, unind această lume cu cea spirituală (a lui Dumnezeu). Înțelegerea rolului jucat de apă conduce automat la trăirea unei vieți în acord cu adevărul lui Dumnezeu.

Deși folosesc frecvent cuvântul *Dumnezeu*, nu sunt un om religios și nu urmez nicio cale spirituală. Totuși, în urma cercetărilor mele referitoare la apă, care au durat mai bine de 20 de ani, pot spune că am trăit numeroase experiențe care m-au făcut să accept ideea existenței lui Dumnezeu. Doresc totuși să îți reamintesc că deși în această carte există numeroase referințe la Dumnezeu, conceptul de Divinitate în care cred eu este rezultatul multor ani de studiu și de reflexie, neavând nimic de-a face cu vreo religie sau alta.

Cum aş putea explica modalitățile prin care apa slujește ca mesager între umanitate și Dumnezeu?

Răspunsul poate fi găsit în Biblie, mai exact la începutul Evangheliei după Ioan: „La început a fost Cuvântul, iar Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul.” Acest pasaj arată faptul că înainte de crearea Universului a existat „Cuvântul”. La ce se referă însă acest „Cuvânt”? Eu cred că el definește conceptul de *vibrație*. Cu alte cuvinte, Dumnezeu se folosește de vibrație pentru a crea viața. De ce cred eu acest lucru?

Așa cum foarte mulți cititori știu deja, cuvintele reprezintă combinații de sunete. Sunetul este un tip de energie, iar energia reprezintă înainte de toate vibrație. Așadar, Dumnezeu a combinat diferite vibrații pentru a crea lumile sale armonioase. De aceea, oamenii din vechime au numit „cuvinte” vibrațiile care permit transferul de energie. Dumnezeu și-a transmis vibrația Pământului și a creat această lume minunată. Acest mod de a gândi ne revelează în sfârșit adevărul de mult timp ascuns în paginile Bibliei.

Creștinii nu sunt singurii care pun accentul pe rolul „Cuvântului” ca sursă a creației.

Spre exemplu, budiștii vorbesc de *mantr*e, unul sau mai multe cuvinte care au puterea de a manifesta. În islam, Coranul afirmă că frazele și cuvintele sale sunt absolute. În sfârșit, în hinduism, cuvântul sanscrit *om* este considerat a fi expresia adevărului universal. Nu pot aduce în

discuție șintoismul (religia străveche a Japoniei) fără a menționa conceptul de *kotodama*, puterea spirituală care rezidă în cuvinte (și care justifică eficacitatea rugăciunilor). Așadar, puterea Cuvântului este principala condiție care justifică însăși existența religiei. Practic, diferitele religii ale lumii ne învață că la baza creației întregii lumi stă Cuvântul sau vibrația.

Conexiunea dintre creație și apă

De fapt, cum a creat mai exact Dumnezeu acest Univers? Pentru a răspunde la această întrebare fundamentală, voi include aici câteva citate din cărțile mele anterioare și o serie de idei exprimate la seminarele mele. Poate că explicația ți se va părea ușor criptică, dar dacă dorești să înțelegi pe deplin ideea principală din acest capitol, te rog să te concentrezi asupra ei, întrucât este foarte importantă.

Energia care stă la baza creării tuturor lucrurilor de pe Pământ este cea a Soarelui. Ideea nu este nouă; de fapt, foarte mulți oameni sunt deja de acord că fără energia solară viața nu ar putea exista pe Pământ. Soarele susține întreaga viață, inclusiv cea a oamenilor, a animalelor, a plantelor etc. Personal, îmi este însă greu să cred că sublimele forme

de viață care există pe Pământ au apărut accidental sau aleatoriu. În acest caz, cine a creat această lume atât de echilibrată și de artistică? Și cum?

Aici intervine conceptul de Dumnezeu. Dr. Kazuo Murakami, un eminent cercetător în domeniul geneticii și profesor la Universitatea Tsukuba, sugerează existența unui creator – a unei „puteri inimaginabil de mari, necunoscută de știință” – referindu-se la el prin sintagma „ceva foarte mare”. În mod evident, Dumnezeu nu poate fi văzut cu ochii și nu vom putea ști niciodată cu precizie cum a fost creată viața. Acest lucru nu înseamnă însă că Ființa Divină *nu* există. Dimpotrivă, eu cred că cu cât ne gândim mai mult la acest lucru, cu atât mai ușor ne vine să credem într-un creator divin care a conceput această lume perfect echilibrată.

De-a lungul cercetărilor mele, am fost călăuzit de apă să recunosc acest adevăr. La ora actuală sunt absolut convins că fără prezența lui Dumnezeu, noi nu am putea înțelege niciodată corect istoria creării Pământului.

În cadrul acestui proces, Soarele a fost creat pentru a asigura o sursă continuă de energie capabilă să susțină viața. Această energie este transmisă planetei noastre sub formă de vibrații.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, aceste vibrații se manifestă sub forma unor combinații diferite de

sunete. Caracterul chinezesc pentru *sunet* (音) este o combinație a caracterelor pentru *soare* (日) și *susținere* (立), fapt care ar putea exprima chiar această idee. Energia luminii apare atunci când mai multe vibrații diferite coexistă în armonie. Aceasta este energia care a creat tot ce există pe Pământ.

Strămoșii noștri au simțit această energie, manifestată prin sunetele naturii și prin cuvintele create de ei. Fiecare civilizație și-a creat propriul limbaj, ținând cont de locația geografică și de mediul exterior. Numai așa poate fi explicată apariția diferitelor limbi vorbite de-a lungul și de-a latul lumii.

Rezonanța – marele sistem al Universului

Tot ce există în această lume s-a născut așa-dar din vibrație, de unde putem trage concluzia că orice creație are la bază o anumită frecvență. Cu alte cuvinte, ea vibrează într-un anume fel. De bună seamă, aceste vibrații minuscule (*hado*) nu sunt vizibile, dar ele pot fi simțite uneori cu ajutorul palmelor sau al degetelor. Acest lucru este însă foarte dificil. De aceea, puțini oameni sunt capabili să creadă că toate lucrurile care îi înconjoară, inclusiv zidul din fața lor, biroul la care stau și chiar propriul lor corp, se află într-o stare de vibrație continuă.

Și totuși, în cercurile științifice (îndeosebi în cele ale fizicienilor cuantici) ideea că la nivelul subatomic al particulelor elementare totul vibrează este deja unanim acceptată. Aceste vibrații sunt măsurate în hertzi (Hz), unități de frecvență egale cu un ciclu pe secundă. Spre exemplu, oamenii au un auz limitat la un anumit interval de frecvențe, cuprins între 15-20.000 Hz. Astfel, dacă ne aflăm în fața unei plante, noi nu îi putem auzi frecvența de vibrație, întrucât aceasta este mult prea înaltă și nu se încadrează în intervalul frecvențelor pe care le putem auzi. Asta nu înseamnă însă că ea nu emite propria sa vibrație unică.

Orice frecvență poate fi ilustrată de gama celor șapte sunete: do, re, mi, fa, sol, la, si. Simplitatea acestui model este surprinzătoare, dar el poate reprezenta tot ceea ce există în Univers. Iată cum putem categorisi noi numărul infinit de vibrații în cele șapte categorii diferite: cheile unui pian oscilează de la octava cea mai de jos la octava cea mai de sus. În mod similar, cele șapte sunete se repetă de la o octavă la alta, putând exprima nenumărate sunete. Practic, tot ceea ce există poate fi reprezentat în această manieră, de la cele mai joase la cele mai înalte frecvențe.

Indiferent cât de diferite sunt frecvențele de vibrație, atât timp cât reprezintă același sunet, ele rezonază între ele. Acest sistem minunat este universal și a fost creat de Dumnezeu. El este numit

„principiul rezonanței“. Doresc să detaliez puțin acest principiu, întrucât joacă un rol extrem de important în stabilirea ordinii Universului.

Fenomenul rezonanței poate fi explicat cu ajutorul unui diapazon. Diapazoanele sunt folosite pentru acordarea instrumentelor muzicale (ele le sunt prezentate de regulă elevilor la orele de muzică și de fizică). Ori de câte ori este lovit, un diapazon scoate o tonalitate muzicală precisă. Haide să facem împreună un experiment folosind un diapazon.

Plasează două diapazoane acordate pe frecvența de 440 Hz (frecvența notei la) unul lângă celălalt și lovește unul dintre ele. Vei constata că nu doar el scoate nota la, ci și cel de-al doilea. Frumoasa rezonanță stabilită între cele două diapazoane pare să transmită următorul mesaj: „Gândurile mele sunt aceleași cu ale tale.“ Ori de câte ori două sau mai multe sunete se influențează reciproc ca urmare a frecvenței lor comune, vorbim de un fenomen de *rezonanță*.

În continuare, plasează un diapazon acordat pe frecvența de 880 Hz lângă unul acordat pe frecvența de 440 Hz, și lovește-l pe primul. Nefiind pe aceeași frecvență, cele două diapazoane nu ar trebui să rezoneze unul cu celălalt, nu-i așa? Și totuși, vei constata că ele se influențează reciproc. Același fenomen se petrece și dacă vei așeza primul diapazon lângă unul acordat pe frecvența de 220 Hz. Explicația este simplă:

Diapazonul acordat pe frecvența de 880 Hz scoate sunetul „la” cu o octavă mai sus decât cel acordat pe frecvența de 440 Hz. Atât timp cât frecvențele celor două diapazoane sunt acordate pe aceeași tonalitate, chiar dacă aceste tonalități sunt separate de una sau mai multe octave, ele vor continua să rezoneze.

Atunci când avem de-a face cu un fenomen de rezonanță, diapazonul care este influențat de o anumită frecvență (de un anumit sunet) receptează energie de la diapazonul corespondent fără să facă nimic. Mai mult decât atât, diapazonul inițial (cel care a declanșat sunetul) primește la rândul lui energia celuilalt de îndată ce acesta este pus în vibrație. Avem astfel de-a face cu un schimb reciproc de energie. Personal, eu cred că Dumnezeu ne transmite prin intermediul acestui fenomen mesajul că: „Este minunat atunci când vă înțelegeți unii cu ceilalți.”

De fapt, eu cred că acesta este sistemul pe care l-a creat Dumnezeu pentru a menține echilibrul natural și pentru a ajuta rasa umană să progreseze. Noi nu am putea exista niciodată doar ca simple individualități. Dumnezeu a creat fenomenul rezonanței pentru a ne reaminti că orice om de pe Pământ are un „sine” unic, dar rămâne totuși conectat cu tot restul vieții, împărtășind în mod armonios energia cu semenii săi.

Să ne gândim puțin la corpurile noastre. La fel ca orice altceva, celulele noastre se află într-o

stare de vibrație, iar inimile noastre bat de-a lungul întregii noastre vieți. Când aceste vibrații se opresc, corpul moare. Nu întâmplător, caracterul chinezesc pentru *viață* (命) este identic cu cel pentru cuvântul *puls* (脈). Acest lucru ilustrează faptul că viața înseamnă înainte de toate vibrație (bătăi ale inimii).

Aceste vibrații nu ar putea fi susținute fără ajutorul altor vibrații similare.

Ce s-ar întâmpla dacă am înceta să respirăm, să mâncăm și să bem? În mod evident, am muri. Sistemul nostru circulatoriu transportă energia și substanțele nutritive către toate celulele. Cu ajutorul apei (și al celorlalte fluide corporale), hrana și oxigenul pot ajunge la toate celulele noastre. Putem vorbi astfel de un fenomen de rezonanță care se petrece între substanțele pe care le ingerăm și organele interne care ne mențin în viață.

Spuneam mai devreme că tot ceea ce există are propria sa vibrație. Astfel, o violetă are vibrația specifică violetelor, în timp ce un trandafir are o cu totul altă vibrație, specifică trandafirilor. De la minerale la animale, ba chiar și la obiectele pe care le folosim în mod curent, tot ceea ce există are propria sa vibrație unică. Interesant este însă faptul că numai oamenii pot face schimb liber între vibrațiile lor.

Probabil că te întrebi dacă acest lucru chiar este adevărat. Da, este. Datorită emoțiilor noastre, noi ne aflăm într-un schimb permanent de vibrații, chiar dacă nu ne dăm întotdeauna seama de

acest lucru. În plus, avem darul de a cânta. Suntem singurele ființe de pe Pământ care au capacitatea de a modifica liber sunetele „do, re, mi, fa, sol, la, si” așa cum dorim. Cu alte cuvinte, numai *noi* avem capacitatea de a rezona cu orice aspect al Universului, primind și oferind astfel energie.

În funcție de maniera în care folosim acest dar primit de la Dumnezeu, noi putem avansa evoluția speciei, dar și a planetei, fie către o creație mai laborioasă și mai armonioasă, fie către distrugere. Dacă optăm pentru a rezona în mod armonios cu restul lumii, planeta noastră va continua să susțină viața. Dacă nu vom face însă decât să ne urmăm propriile dorințe egoiste, mediul înconjurător va continua să se degradeze, conflictele vor continua să escaladeze, diferențele care există între diferitele clase sociale vor continua să se adâncească și așa mai departe. A sosit timpul să înțelegem darul fantastic care ne-a fost oferit și să începem să ne folosim altfel de el.

Energia iubirii și recunoștinței reflectată de apă

Fenomenul rezonanței indică o combinație a unor vibrații armonioase, în timp ce absența rezonanței indică o combinație de vibrații care nu se înțeleg reciproc. Așa cum spuneam mai devreme, atât timp cât vibrațiile rezonază unele cu altele, lucrurile

exterioare vor continua să se armonizeze reciproc, indiferent de diferențele dintre vibrațiile lor.

Principiul funcționează inclusiv în cazul oamenilor. Atunci când ne aflăm în compania unei persoane cu aceeași vibrație ca și noi, noi ne simțim imediat regenerați și dinamizați. În schimb, dacă ne aflăm în compania unei persoane cu a cărei vibrație nu rezonăm, conversația cu aceasta decurge greoi sau se aprinde prea tare, putând conduce cu ușurință la ceartă și la conflict. Acest lucru este normal dacă ținem seama de fenomenul rezonanței.

Spre exemplu, de-a lungul călătoriilor mele prin lume, mulți participanți la seminarele mele îmi povestesc de neînțelegerile dintre ei și consoartele lor sau alți membri de familie. Problema pare să fie una universală. În mod evident, avem de-a face cu o absență a rezonanței, adică cu frecvențe de vibrație care nu se armonizează reciproc. Dacă pornim de la premisa că problemele relaționale și de cuplu ascultă de fapt de legile fizicii, noi putem încerca să le rezolvăm dintr-un punct de vedere mai obiectiv, nu atât de personal. În anumite cazuri, noi putem rezolva aceste probleme prin alinierea frecvențelor noastre personale cu cele ale celorlalți.

Știu că am deviat puțin de la subiect, așa că îți propun să ne întoarcem la diapazoanele noastre și să facem împreună un experiment pentru a ilustra absența rezonanței: plasează un diapazon acordat pe frecvența de 442 Hz lângă unul acordat pe frecvența de 440 Hz. Dacă îl vei lovi pe primul, vei

constata că al doilea diapazon intră în rezonanță cu el, dar scoate un sunet foarte slab. Ce se va întâmpla însă dacă vom lovi ambele diapazoane în același timp? Ele vor da naștere unui sunet combinat cât se poate de urât și de dizarmonios. În mod evident, avem de-a face cu o disonanță, adică cu o energie distructivă. Una dintre cele mai distructive disonanțe energetice create vreodată este bomba atomică sau cea cu hidrogen, despre care voi vorbi în capitolul următor.

Combinarea unor sunete diferite care nu rezonază între ele este întotdeauna distructivă, fiind însuși opusul creației. Cu siguranță, atunci când a creat viața pe Pământ, Dumnezeu nu a folosit decât combinații de sunete rezonante, adică „vibrații pozitive”. Prin combinația acestor vibrații cu energia sa creatoare, el și-a exprimat intenția și creativitatea, iar mediatorul de care s-a folosit a fost apa. De ce afirm acest lucru? Deoarece apa este singurul lucru neanimat care poate transfera vibrații. Dumnezeu a creat apa pentru a-și putea îndeplini mai ușor planurile de creație. În centrul acestor planuri stau două energii extrem de importante: cea a iubirii și cea a recunoștinței.

Așa cum am văzut, atunci când expunem apa în fața cuvintelor „iubire și recunoștință”, aceasta formează cele mai frumoase cristale, fapt care revelează în mod evident intenția lui Dumnezeu. Concluzia nu poate fi decât una singură: dacă vom învăța din înțelepciunea apei și dacă vom cultiva cele două

vibrații: cea a iubirii și cea a recunoștinței, noi vom experimenta o energie cu totul ieșită din comun.

Am putea spune fără să exagerăm că imaginea cristalului apei expuse în fața cuvintelor „*iubire și recunoștință*” este creată de lumina lui Dumnezeu, adică de energia creatoare supremă. Acest cristal uimitor ne oferă posibilitatea să sesizăm un crâmpeli din energia pură de care s-a folosit Dumnezeu pentru a ne crea. Cine știe? Poate că Dumnezeu se bucură în momentul de față, spunându-și: „În sfârșit, ați înțeles adevărul!”

De unde vine apa?

Dumnezeu a plasat acest design al iubirii și recunoștinței în interiorul apei, dar te-ai întrebat vreodată de unde provine apa de pe planeta noastră?

Oamenii de știință au lansat multe teorii în această privință. Unii au sugerat că după crearea Pământului vaporii de apă din aer s-au condensat și au dat naștere ploilor, iar apoi oceanelor. Alții afirmă că apa a existat de la bun început în roci. Niciuna din aceste teorii nu a fost dovedită însă până la ora actuală. În anul 1997 a apărut un articol într-un ziar care a revelat un adevăr surprinzător legat de originea apei pe Pământ, schimbând dramatic punctele de vedere de până atunci:

Pentru prima dată, NASA a observat numeroase obiecte asemănătoare unor bulgări de zăpadă care cad pe Pământ din spațiul cosmic. Acești bulgări au un diametru de câțiva metri și cad zilnic pe Pământ într-un număr de câteva mii. Atunci când ajung în apropierea solului, ei se evaporă și se transformă în nori. Dacă ținem cont de îndelungata istorie a Pământului, am putea considera că acești bulgări veniți din cosmos reprezintă o sursă importantă de apă pe planeta noastră [extrase din articolele apărute în numerele din 2 iunie și 24 august 1997 în ziarul *Asahi*].

NASA a anunțat public că un număr nesfârșit de „bulgări de zăpadă” cu o greutate aproximativă de 100 de tone continuă să cadă pe Pământ. Această descoperire pare să susțină teoria lansată acum 15 ani de dr. Ruiz Frank, care spune că apa de pe planeta noastră provine din spațiul cosmic. Din păcate, descoperirea NASA a fost ignorată sau respinsă de majoritatea comunității științifice, nefiind discutată prea mult.

Reacția pare destul de rațională dacă ținem seama de faptul că în cazul în care teoria doctorului Frank s-ar dovedi adevărată, perspectiva noastră asupra lumii în care trăim ar fi modificată drastic, iar întregul sistem al societății ar fi pus în pericol. Dacă tezele științifice acceptate la ora actuală ar fi inversate, foarte mulți oameni de știință care și-au

câștigat faima și statutul susținând vechile teorii și-ar pierde credibilitatea și slujbele.

Așadar, chiar în acest moment există un număr uriaș de bulgări de zăpadă care cad pe Pământ. Ori de câte ori mă gândesc la acest lucru mă cuprinde o stare de entuziasm.

Întrebarea pe care mi-o pun este: din ce parte a spațiului cosmic provin acești bulgări de zăpadă? Subiectul mi se pare absolut fascinant, căci fără apă niciunul dintre noi nu am putea exista. Din păcate, nu dispun de suficiente informații pentru a da un răspuns la această întrebare. Tot ce pot spune este că Dumnezeu cunoaște răspunsul corect.

Oamenii sunt alcătuiți din apă

Aproximativ 70% din corpul uman este alcătuit din apă. Embrionul uman este alcătuit în proporție de 98% din apă. Pe scurt, apa susține bunăstarea noastră prin transportul energiei și substanțelor nutritive necesare către celule, dar și prin eliminarea toxinelor prin intermediul sângelui și al celorlalte fluide corporale. Pe măsură ce îmbătrânim, procentul de apă din corpul nostru scade. Astfel apar ridurile, iar coloana vertebrală se cocoșează. Când corpul ajunge să nu mai conțină mai mult de 50% apă, intervine moartea. În aceste condiții, nu este o exagerare să afirmăm că oamenii sunt ființe alcătuite în principiu din apă, fiind una cu aceasta.

Dacă pornim de la premisa că apa ne-a fost trimisă de Dumnezeu, ajungem la concluzia că acesta reprezintă Tatăl și Mama noastră primordială. Da, noi suntem cu toții „copiii lui Dumnezeu“. Mai mult decât atât, toate creaturile vii de pe Pământ au fost create de apă. Pe scurt, aceasta reprezintă originea vieții pe planeta noastră și darul lui Dumnezeu pentru noi.

Toate intențiile lui Dumnezeu sunt înmagazinate în apa cosmică ce ajunge pe Pământ. Aceasta conține tipare divine sub forma unor vibrații. Pentru a accesa aceste informații, eu cred că cel de-al doilea lucru pe care ni l-a trimis Dumnezeu a fost sarea. Așa a apărut apa mării, care reprezintă pântecul din care s-au născut toate ființele vii. Prin combinarea tiparelor (vibrațiilor) sacre din apă cu sarea s-a produs o reacție chimică pozitivă care s-a materializat lent în diferite forme de viață. Eu cred cu toată convingerea că acesta este adevărul legat de apariția vieții pe Pământ.

În pofida diferențelor de sex, naționalitate, personalitate etc. dintre oameni, un lucru rămâne în permanență neschimbat: faptul că 70% din corpurile lor sunt alcătuite din apă. Dumnezeu a distribuit apa în mod egal între oameni. Dacă ținem cont de acest lucru, devine evident că noi ar trebui să ascultăm mesajul apei (care alcătuiește cea mai mare parte a corpului nostru) și să trăim în acord cu voința lui Dumnezeu.

Dar ce anume dorește Dumnezeu ca noi să facem? Răspunsul ne este oferit de imaginile cristalelor de apă. Apa (mesagerul lui Dumnezeu) dă naștere celui mai sublim cristal atunci când este expusă cuvintelor „*iubire și recunoștință*“. Acest lucru dovedește că cele două concepte reprezintă însăși esența creației acestei lumi. Apa a primit acest tipar vibratoriu al intenției primordiale a lui Dumnezeu și ni-l revelează sub forma acestui cristall spectaculos.

Dacă expunem apa numai unuia din cele două cuvinte, ea creează cristale extrem de frumoase, dar dacă o expunem combinației lor, rezultatul prezintă în plus o aură misterioasă și sacră. Acest lucru pare legat de faptul că trăim pe Pământ, adică într-o formă tridimensională. Lumea noastră este alcătuită din lungime, lățime și înălțime, având formă și masă.

Cu alte cuvinte, ea este o lume alcătuită din obiecte materiale. Nimic nu se poate materializa în lumea noastră fără existența a două energii polar opuse: una pozitivă (plus) și alta negativă (minus). Printre exemplele cele mai cunoscute se numără ziua și noaptea, yin și yang sau femininul și masculinul. Fără aceste două energii polare, nimic nu poate exista. Una dintre ele este o energie pozitivă sau emisivă, iar cealaltă este negativă sau receptivă.

Dacă privim realitatea din acest punct de vedere, ne este mai ușor să explicăm de ce creează apa expusă cuvintelor „*iubire și recunoștință*“ un

cristal atât de frumos. Energia iubirii este energia divină emisivă, în timp ce energia recunoștinței este energia divină receptivă. Cu alte cuvinte, iubirea reprezintă energia activă a dăruirii, iar recunoștința energia pasivă a receptivității. Dacă am exprima cele două energii sub formă de culori, rozul ar fi culoarea iubirii, iar verdele culoarea recunoștinței. Mesajul este evident: noi trebuie să ne oferim în permanență iubirea și trebuie să primim totul cu recunoștință. Atunci când aceste două aspecte se vor afla în echilibru pe Pământ, planeta noastră va funcționa exact așa cum a intenționat Dumnezeu atunci când a creat-o.

Ce se întâmplă însă dacă echilibrul dintre cele două aspecte dispare? În mod evident, rezultă o stare în care noi suntem separați de intenția reală a lui Dumnezeu. Și cum poate reacționa Dumnezeu într-o asemenea situație? Eu cred că ne-ar avertiza că ne aflăm pe o cale greșită.

Așa cum spuneam mai devreme, în lumea modernă există numeroase situații și aspecte negative. Foarte mulți oameni experimentează dificultăți și dezechilibre în relațiile lor personale. În aceste condiții, eu cred că nu mai avem de ales și că trebuie să examinăm cu orice preț semnele pe care ni le trimite Dumnezeu. Atât timp cât vom reuși să menținem echilibrul între iubirea pe care o emitem și recunoștința pe care o manifestăm, eu cred că Dumnezeu ne va zâmbi. Personal, am convingerea fermă că atât timp cât apa din corpul nostru va

reflecta armonia dintre aceste două concepte, noi ne vom păstra sănătatea și frumusețea.

Așadar, ceea ce contează în aceste timpuri este să nu ne lăsăm copleșiți de stres și de traumele sociale, ci să optăm în mod conștient pentru acel mod de viață care este aliniat cu intenția lui Dumnezeu.

Raportul dintre iubire și recunoștință

Sper că ai înțeles acum că apa conține două energii secrete: cea a iubirii și cea a recunoștinței. Formula chimică a apei ne oferă un indiciu referitor la raportul dintre cele două energii. Această formulă este H_2O (doi atomi de hidrogen la un atom de oxigen). Personal, eu cred că această formulă ascunde o semnificație extrem de profundă.

Teoria mea este următoarea: oxigenul simbolizează iubirea, iar hidrogenul recunoștința. Ca să coexiste în armonie, cele două elemente trebuie să respecte formula apei. Cu alte cuvinte, ele nu se află în armonie dacă există într-un raport de 1:1, ci numai atunci când recunoștința este dublă față de iubire. Așadar, echilibrul perfect între iubire și recunoștință este de 1:2.

Cum poate fi aplicat acest raport în viața noastră de zi cu zi? Iată un exemplu care te poate ajuta să înțelegi mai bine.

Să spunem că țin o prezentare despre frumusețea și unicitatea apei la care prezint diapozitive cu cristalele de apă. Dacă audiența rezonază cu mine, îmi acceptă perspectiva și se simte fericită ca rezultat al conferinței mele, înseamnă că am reușit să le ofer participanților vibrația iubirii. Această vibrație se transformă în inimile lor în vibrația recunoștinței și îmi este astfel înapoiată. De aceea, oricât de obosit m-aș simți după un seminar, eu mă simt întotdeauna plin de energie atunci când acesta se încheie, întrucât mă încarc cu vibrațiile pe care mi le transmit participanții la el.

Pe de altă parte, dacă recunoștința ascultătorilor mei ar fi egală cu iubirea pe care le-o ofer eu, ciclul energetic s-ar bloca imediat. Ce se întâmplă însă dacă recunoștința returnată este dublă față de iubirea oferită?

Jumătate din această recunoștință îi este returnată celui care a emis iubire (în exemplul nostru, mie). În schimb, cealaltă jumătate poate fi oferită altcuiva. De pildă, un participant la unul din seminarele mele impresionat de prezentarea mea își poate împărtăși sentimentele unei alte persoane.

În acest moment se produce o transformare importantă. Prin transferul sentimentelor, recunoștința inițială se transformă practic în iubire, care nu mai este o energie receptivă, ci una emisivă. Așadar, prin împărtășirea unei experiențe emoționale intense, omul recunoscător (plin de

recunoștință) nu mai este receptiv, ci devine emisiv, iar recunoștința sa se transformă în iubire.

În aceste condiții, raportul de 1:2 permite perpetuarea la infinit a acestui fenomen, dând naștere unui ciclu al iubirii și recunoștinței generat de un prim impuls și care poate influența întreaga lume printr-o reacție în lanț. Pentru ca fenomenul să funcționeze, este necesar însă ca raportul dintre iubire și recunoștință să fie menținut în permanență la 1:2.

Echilibrul dintre iubire și recunoștință nu diferă fundamental de construcția feței noastre. Așa cum ne-a conceput Dumnezeu, noi avem o gură și două urechi. Personal, interpretez astfel această intenție divină: există o singură gură

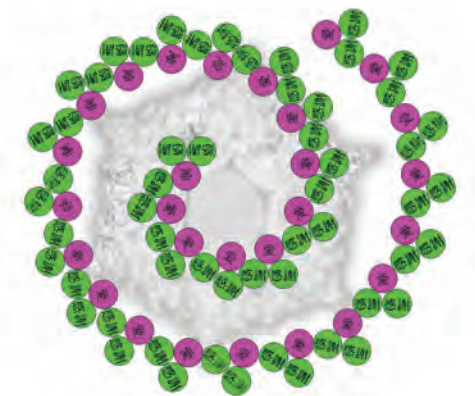

Diagrama ciclului iubirii și recunoștinței.

capabilă să comunice iubirea, dar pentru a putea recepta cu recunoștință această iubire sunt necesare două urechi.

Ce s-ar întâmpla dacă am avea cu toții două guri? Este ușor de imaginat cât de gălăgioasă ar deveni această lume! Toată lumea ar aduce argumente și contraargumente. Pe de altă parte, dacă am avea o singură ureche, noi nu am putea auzi tot ce au de spus ceilalți. Comunicarea ar deveni astfel mult mai dificilă, fapt care ar conduce la neînțelegeri și la disconfort. Din fericire, noi am fost înzestrați cu o gură și două urechi. Gura joacă un rol activ, iar urechile un rol pasiv. Cu siguranță, Dumnezeu știa ce făcea atunci când ne-a creat, informându-ne astfel că acesta este raportul perfect!

Acest echilibru perfect între iubire și recunoștință poate fi regăsit pretutindeni în natură. Să luăm exemplul unui cartof dulce. Dacă plantăm un tubercul în pământ și îl lăsăm acolo, șansa ca el să crească și să se transforme într-o plantă puternică și sănătoasă este foarte redusă. În schimb, dacă îi oferim foarte multă iubire, udându-l, fertilizându-l și curățând buruienile din jurul lui, el are toate șansele să crească și să ne returneze dublul iubirii investite în el prin recolta obținută. Cu cât îi oferim mai multă iubire, cu atât mai mare va fi recolta finală. Așadar, raportul de 1:2 între iubire și recunoștință funcționează inclusiv în natură.

Viață, moarte și reîncarnare

Continuând să reflectez la acest raport, am ajuns la concluzia că tema vieții și a morții (una dintre cele mai profunde din întreaga noastră existență) poate fi explicată la rândul ei prin raportul dintre iubire și recunoștință.

Ființele umane se nasc în urma unui act de iubire. Atunci când un bărbat iubește o femeie, din iubirea lor se naște o viață nouă. La rândul lor, tatăl și mama s-au născut din iubirea propriilor lor părinți și așa mai departe. Dacă am putea duce acest arbore genealogic până la sursa lui, cu siguranță am ajunge la Dumnezeu, care este Marea Sursă a Iubirii.

Pe de altă parte, ce înseamnă moartea? Cu cât îmbătrânesc mai mult, cu atât mai insistent mă gândesc la această tranziție inevitabilă. Într-o zi, am dat peste următoarea poveste:

Acum 30 de ani, un antropolog social a făcut o vizită pe Yonaguni, o insulă situată în vestul Japoniei. El l-a întrebat pe șeful clanului de aici ce părere are despre pedeapsa capitală, iar acesta i-a răspuns că nu este de acord cu ea. Cunoscând înțelepciunea liderului, antropologul l-a întrebat de ce era împotriva pedepsei capitale. Acesta i-a răspuns: „Moartea este un lucru

minunat. De ce să le-o oferim celor care au făcut fapte abominabile?”

Pentru unii oameni, moartea înseamnă „absolvirea” fericită a școlii urmate în această lume. Ceea ce dorea să spună acel șef de clan era că cei care nu și-au învățat cu succes lecțiile de viață nu ar trebui lăsați să absolve! Se spune că pe timpuri, funeraliile ținute în Yonaguni erau la fel de vesele ca și marile festivaluri.

Cei mai mulți dintre noi am fost învățați să ne temem de moarte și să o detestăm. Este însă corectă această atitudine?

La ora actuală, dacă mă întreabă cineva ce este moartea, îi răspund cu toată siguranța că este recunoștință. Din momentul în care ne naștem, noi interacționăm cu tot felul de oameni, de la care primim iubire și cărora le oferim iubirea noastră. De aceea, ceea ce rămâne la sfârșitul vieții nu poate fi altceva decât recunoștință.

Tu îți poți imagina sfârșitul vieții tale? Dacă te gândești la el, nu-ți vine în mod natural în minte ideea de recunoștință? Chiar dacă nu părăsești întru totul împăcat această lume, eu cred că pe măsură ce te transformi din nou într-un spirit și îți privești retroactiv viața umană, tu nu o poți privi altfel decât cu recunoștință.

Eu cred că în momentul morții recunoștința pe care o simțim este dublă față de iubirea pe care

am manifestat-o în timpul vieții. Din această recunoștință, o parte îi este oferită vieții trăite și lumii fizice care ne-a permis să acumulăm toate aceste experiențe. Atunci când părăsim această lume, noi îi mulțumim. A doua jumătate a recunoștinței o manifestăm atunci când ajungem în sublima lume de dincolo, reiterând astfel ciclul iubire-recunoștință. Iubirea este o energie activă, iar recunoștința care se transformă în iubire devine forța motrice care îi permite sufletului să își continue călătoria după moarte.

În acest fel, moartea poate fi înțeleasă nu ca un sfârșit, ci ca începutul unei noi călătorii. În acest caz, care este următoarea destinație a sufletului? Înainte de a încerca să răspund la această întrebare, doresc să sugerez că viața nu se încheie după un singur ciclu. Acest sentiment intuitiv este ilustrat într-o strofă superbă dintr-un poem al lui Johann Wolfgang von Goethe (unul din poezii mei preferați):

Sufletul omului

Seamănă cu apa:

Vine din cer

Și se înalță înapoi către cer,

De unde coboară iarăși pe pământ,

Schimbându-se de fiecare dată.

Goethe a înțeles că originea noastră este *apa* și a subliniat în această strofă eternitatea sufletului.

Acest lucru devine mai ușor de înțeles dacă înlocuim cuvântul „suflet” cu „apă”. Să luăm un exemplu, cel al apei dintr-o toaletă. Aceasta nu se plânge nicio clipă de destinul ei (imaginează-ți cât de greu ți-ar fi dacă ai juca *tu* rolul apei din toaletă!). Apa știe că se va întoarce pe Pământ curată și sănătoasă după ce va trece prin ciclul evaporării și ploii. Noi suntem exact la fel ca apa: renaștem pe Pământ de nenumărate ori.

Atunci când ne reîncarnăm, noi o putem face pe Pământ, dar și într-o altă dimensiune (depinde numai de noi). Îmi dau seama că nu toți oamenii pot accepta cu ușurință această idee, dar dacă ar fi adevărat că nu trăim decât o singură dată, cum se explică diversitatea personalităților, talentelor și preferințelor noastre? De ce există atât de multe structuri corporale și mentalități pe Pământ?

Să fie oare o simplă coincidență? Îmi vine greu să cred. Dacă personalitatea noastră ar depinde exclusiv de genele părinților noștri (nu și de viețile trăite anterior), noi am avea caracteristici fizice și psihice extrem de asemănătoare. Așa cum știm cu toții însă, există indivizi incredibil de talentați, care își depășesc cu mult părinții, la fel cum există și copii care nu seamănă deloc cu părinții lor, nici din punct de vedere fizic, nici psihic sau mental. Aceste exemple ar putea dovedi că experiențele din viețile noastre anterioare ne urmăresc și ne influențează inclusiv actuala viață.

Odată încheiată misiunea noastră în această viață, noi absolvim marea școală numită Pământ și ne întoarcem de unde am venit. Acolo, ne pregătim pentru următoarea aventură în acest Univers uriaș. Aceea este destinația reală a sufletului.

Din păcate, un număr din ce în ce mai mare de suflete nu reușesc să se înalțe acolo unde le este locul pentru că nu trăiesc în acord cu planul divin, așa că nu primesc „certificatul de absolvire“ al școlii Pământ. Pe măsură ce materialismul și lăcomia ajung să joace un rol din ce în ce mai important în societatea modernă, tot mai mulți oameni acționează în mod egoist, fără să țină cont de bunăstarea semenilor lor. Din acest motiv, vibrația (*hado*) sufletelor devine din ce în ce mai grea. În mod regretabil, lumea în care trăim este din ce în ce mai plină de suflete incapabile să absolve școala terestră.

Îți mai amintești de articolul din ziar citat în capitolul anterior? Acesta spunea că apa ne este trimisă încontinuu din spațiul cosmic. La fel ca și sufletele noastre, ea trebuie să se întoarcă mai devreme sau mai târziu în locul din care a provenit, pentru a-și continua ciclul evoluției. Până atunci, lumea noastră continuă să se umple cu apă. Mă tem sincer că acest exces de apă va sfârși prin a invada planeta, manifestându-se sub formă de inundații devastatoare și de tsunami-uri din ce în

ce mai dese, dar și prin creșterea nivelului mărilor pe măsură ce vremea va continua să se încălzească.

În vremurile de demult Pământul a trecut prin inundații masive, lucru atestat – printre altele – de numeroasele ruine care există astăzi sub ape, din Egipt și până în Cuba (ba chiar și în preajma insulei Yonaguni). Artefactele descoperite aici atestă că terenurile respective au existat cândva la suprafața apei. În plus, există numeroase descoperiri care confirmă existența continentelor dispărute, printre care Atlantida și Lemuria. Se spune că aceste civilizații au dispus de o civilizație foarte avansată din punct de vedere tehnologic, dar au fost înecate sub ape. Convingerea mea este că ele ne transmit astăzi avertismentele lor.

Dacă pornim de la premisa că noi suntem ființe alcătuite majoritar din apă, putem spune că circulația sufletelor este de fapt o circulație a apei. Planeta suferă de prea multă apă deoarece există prea multe suflete pe ea incapabile să plece în dimensiunea superioară care le corespunde. Pentru a rezolva această problemă, noi trebuie să ducem o viață care să ne permită „absolvirea” școlii terestre. Ce putem face în acest scop?

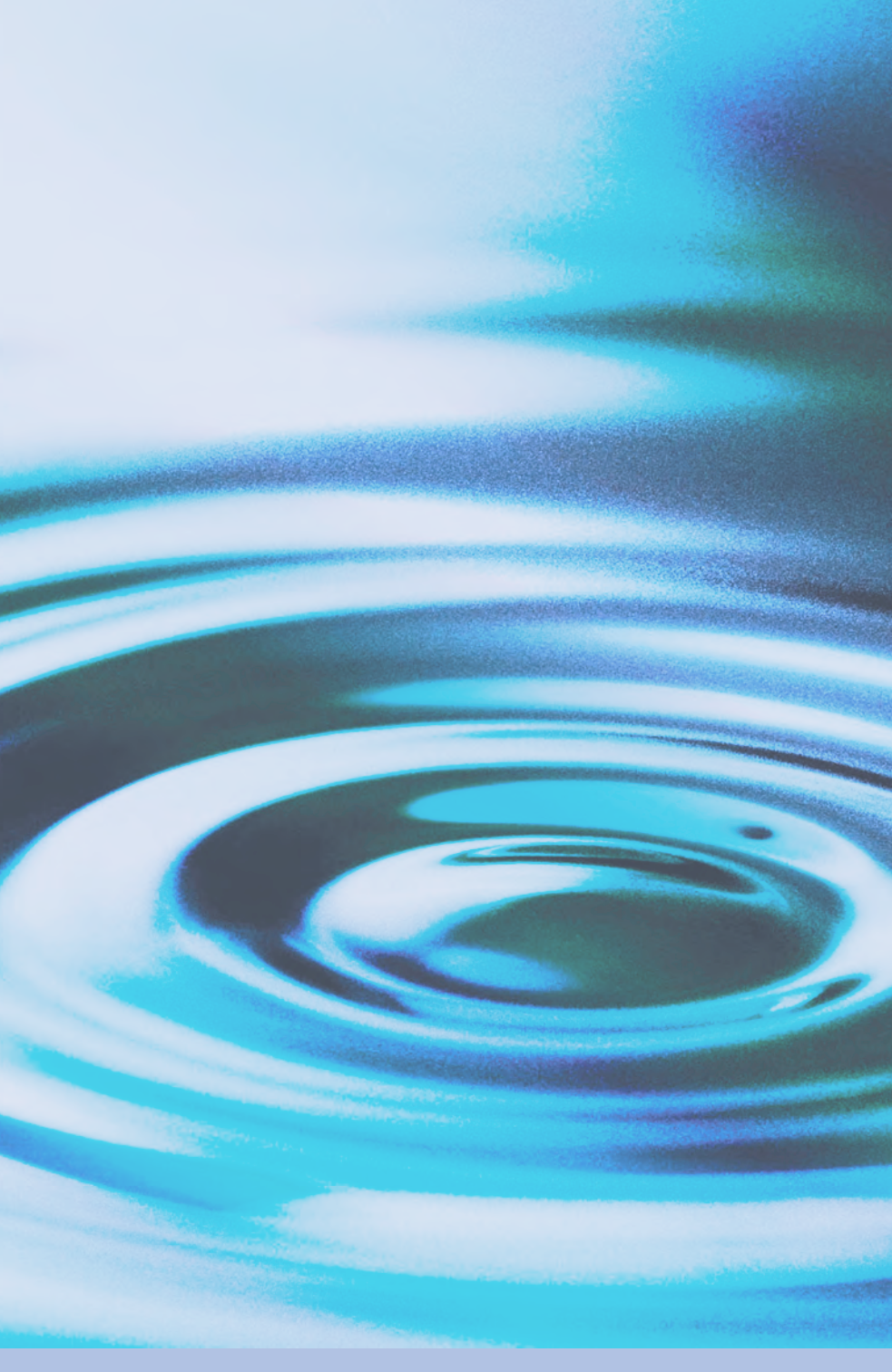
Se spune că greutatea unui suflet este de 21 de grame, dar pentru a ne ridica în spațiu noi trebuie să reducem această greutate la zero. Factorul care ușurează sufletul este a doua jumătate a recunoștinței care se manifestă în momentul morții.

Aceasta se transformă în iubire și îi conferă sufletului energia de care are nevoie pentru a călători prin spațiu.

De aceea, este foarte important să ne trăim întreaga viață în iubire și recunoștință, astfel încât să fim în permanență în armonie cu apa și să îi transmitem numai „vibrații pozitive“. În plus, nu trebuie să uităm să ne rugăm pentru sufletele blocate încă în dimensiunea terestră, pentru a le ajuta astfel să își continue călătoria. Această rugăciune este foarte puternică!

Dacă apa trimisă pe Pământ poate călători liber prin Univers, înseamnă că și noi putem face acest lucru (de vreme ce suntem alcătuiți din apă). Într-adevăr, acest lucru devine posibil prin intermediul iubirii și recunoștinței. Tu ce planetă ai alege la sfârșitul acestei vieți (trăită în iubire și recunoștință), pentru a-ți continua călătoria?

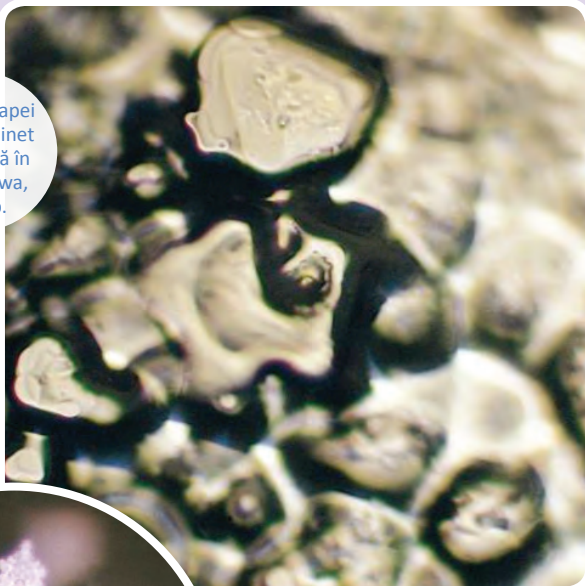
Cum înmagazinează și cum transferă apa informațiile?

Realitatea apei

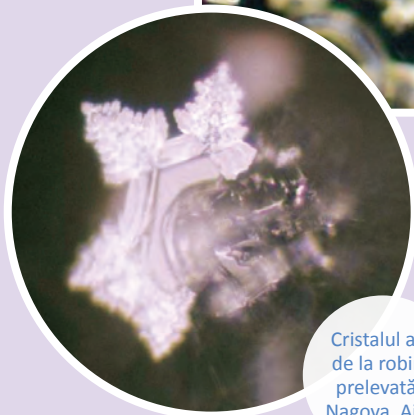
Îți propun să examinăm puțin situația curentă a apei care ne înconjoară. Următoarele două pagini îți prezintă câteva fotografii făcute unor mostre de apă prelevată de la robinet în diferite locuri din Japonia. Ce remarci în legătură cu ele?

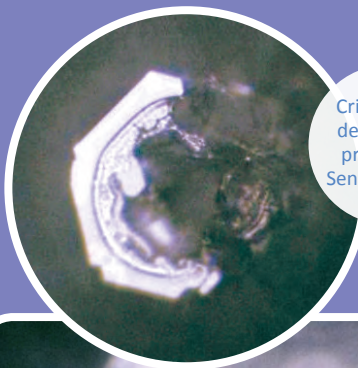

Cristalul apei
de la robinet
prelevată în
Shinagawa,
Tokyo.

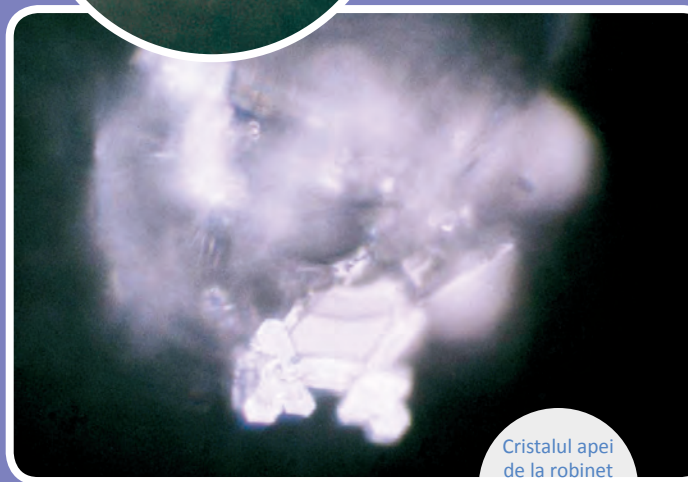

Cristalul apei
de la robinet
prelevată în
Nagoya, Aichi.

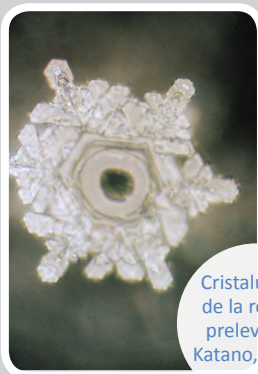

Cristalul apei
de la robinet
prelevată în
Sendai, Miyagi.

Cristalul apei
de la robinet
prelevată în
Fukuoka.

Din păcate, niciuna din aceste mostre nu a reușit să alcătuiască cristale bine formate. Am examinat apa de la robinet prelevată din întreaga Japonie, din nordul și până în sudul țării, dar nu am reușit să descopăr nici măcar un singur cristal simetric. Singura excepție a fost apa prelevată din Katano-City, în Osaka, unde mi s-a spus că 60% din rezerva de apă a orașului provine din pânza freatică.

Cristalul apei de la robinet prelevată în Katano, Osaka.

Privește fotografia de mai sus și observă diferența.

Această problemă ar trebui să ne preocupe pe toți, căci apa de la robinet este principala sursă de apă pentru marea majoritate a oamenilor. Privind imaginile de mai sus, devine evident că apa pe care o bem și-a pierdut frumoasa energie naturală și a murit.

De când am făcut aceste fotografii, am auzit că procesele de tratare a apei s-au îmbunătățit, așa că este posibil să obțin rezultate diferite dacă voi repeta experimentele. Totuși, clorul continuă să fie adăugat la apa potabilă din Japonia, iar eu cred că această substanță este otrăvitoare și distruge structura naturală a apei. Atât timp cât la apa pe care o bem vor continua să fie adăugate substanțe

chimice, noi vom continua să consumăm o „apă moartă“.

Motivul pentru care guvernul japonez adaugă clor la apa potabilă este uciderea bacteriilor care ne pot îmbolnăvi. Într-adevăr, vibrația clorului distruge microbii, dar însuși acest act de „ucidere“ (și cuvântul propriu-zis) se împotrivește intenției divine. În mod evident, apa își exprimă dezaprobarea față de acest „tratament“ nemaicreând cristale, iar noi (și majoritatea oamenilor din țările dezvoltate) bem această apă de câteva decenii!

Guvernul Japoniei a început să adauge clor în apa potabilă în anul 1948, la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial. În ce fel ne-a afectat acest lucru corpul fizic în ultimii 60 de ani? Ei bine, în anul 1962 (la mai puțin de două decenii), în ziarul *Asahi* a apărut un articol referitor la o *dermatită atopică*. Până atunci, puțini oameni auziseră de această boală misterioasă a pielii, iar cazurile cunoscute erau foarte reduse. La ora actuală se pare că cel puțin jumătate din elevii care studiază în școli au această boală.

Peste toate, cazurile de senilitate asociată cu bătrânețea s-au răspândit enorm. Unii le consideră chiar o epidemie națională. Desigur, oamenii s-au luptat dintotdeauna cu problemele bătrâneții, cum ar fi confuzia și pierderea memoriei, dar în ultimii ani tot mai multe persoane în vârstă au ajuns să prezinte simptome grave de demență. Acest lucru s-ar putea datora faptului că durata medie a vieții

a crescut, dar personal nu sunt prea convins că aceasta este *unica* explicație.

Apa păstrează informațiile care îi sunt furnizate. De aceea, problemele asociate cu bătrânețea (pierderea memoriei și confuzia) ar putea fi cauzate de reducerea cantității de apă din organism, care limitează cantitatea de „informații” la care are acces individul. Cu toate acestea, demența severă de care au ajuns să sufere un număr din ce în ce mai mare de oameni nu poate fi rezultatul cantității de apă din corp, ci mai degrabă al *calității* acesteia. Așa se explică de ce tot mai mulți oameni relativ tineri (în jurul vârstei de 40 de ani) au început să prezinte simptome de demență.

Este posibil de asemenea ca apa de la robinet să fie asociată cu cancerul, care a devenit principala cauză a mortalității în Japonia începând din anul 1981. Celulele canceroase le atacă pe cele sănătoase și le distrug. Această energie distructivă este mult amplificată de clorul din apă. Pe de altă parte, eu cred că această boală este legată de modul nostru din ce în ce mai egoist de a trăi.

Nu aș dori să fiu înțeles greșit. Nu vreau să spun cu asta că cei care suferă de cancer sau de alte boli trebuie învinovați. Doresc doar să insist asupra faptului că multe din problemele și dezechilibrele noastre sociale s-ar putea manifesta sub forma unor boli fizice.

În Japonia modernă (dar și în multe alte țări) asistăm la o veritabilă explozie de noi boli care

pun în pericol viața. Oare ce fel de avertismente ne transmit acestea?

Atunci când ne-a dat viață, Dumnezeu și-a dorit ca noi să creăm un veritabil rai pe acest pământ, prin intermediul vibrației (*hado*) iubirii și recunoștinței. Din păcate, noi am creat o societate egocentrică și lipsită de inimă. Felul în care distrugem singuri apa pe care o bem nu reprezintă decât un exemplu de acțiune care încalcă flagrant intenția divină. Fotografiile cristalelor de apă dovedesc dincolo de orice îndoială că noi nu suntem aliniați cu voința lui Dumnezeu.

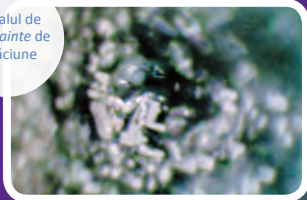
Marea majoritate a oamenilor din întreaga lume au ajuns să își urmeze numai propriile dorințe egoiste și să adopte numai valorile materialismului. În consecință, ei au renunțat la spiritualitatea lor, adică exact la cel mai important lucru din viața lor. Noi continuăm să fim conduși de o elită minusculă ce nu urmărește decât să își sporească propria putere și propriile averi, în timp ce oamenii mai slabi sunt din ce în ce mai marginalizați. Să fie aceasta lumea pe care și-a propus să o manifeste Creatorul nostru? Nu prea cred.

Dimpotrivă, eu cred că Dumnezeu a creat bolile tocmai cu scopul de a ne atrage atenția asupra lipsei noastre de iubire și de recunoștință. Ce putem face însă, chiar dacă înțelegem acest lucru? Și de această dată putem găsi răspunsul în apă.

Puterea rugăciunii poate schimba structura apei

Pe data de 22 februarie 1996, ora 2:00 după-amiaza, am condus un mare experiment realizat împreună cu 500 de prieteni din întreaga Japonie. Le-am cerut acestor oameni să se roage pentru o mostră de apă pe care o aveam pe biroul meu din Tokyo. Rugăciunea pe care trebuiau să o rostească era cât se poate de simplă: *„Apa de pe biroul doctorului Emoto din Tokyo a devenit curată. Mulțumesc.”* Trei minute mai târziu, am înghețat mostra de apă și am fotografiat cristalul rezultat, comparându-l apoi cu rezultatul obținut anterior. Iată cele două fotografii pe care le-am obținut:

Cristalul de apă înainte de rugăciune

Cristalul de apă după de rugăciune

Așa cum poți vedea, rugăciunea colectivă a 500 de oameni din întreaga țară a reușit să influențeze

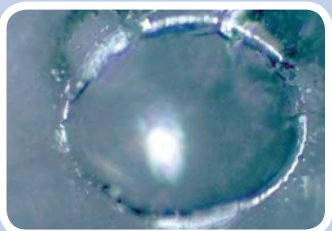
structura apei de pe biroul meu, dând naștere unui cristal minunat. În anul 2003 am realizat un experiment similar, rugăciunile fiind transmise însă de la mare distanță: din Israel. Din nou, am obținut un cristal minunat. Am înțeles astfel că rugăciunea are puterea de a călători prin spațiu, dincolo de mări și țări, ajungând cu ușurință la mostra de apă de pe biroul meu.

Așadar, simpla intenție umană are puterea de a schimba structura apei! Din fericire, indiferent cât de degradată este apa, ea are capacitatea de a-și schimba structura ca răspuns la gândurile noastre pozitive, dând astfel naștere celor mai frumoase cristale. Acest lucru ne poate ajuta enorm. Este ușor să critici sistemul social, dar acest lucru nu folosește la nimic. Dacă dorim să progresăm, noi trebuie să transmitem iubirea și recunoștința noastră circumstanțelor prezente în care ne aflăm. De aceea, chiar și atunci când trec prin cele mai dramatice momente, eu încerc să găsesc o speranță și un gând pozitiv. Acesta este crezul meu. Dat fiind că suntem cu toții creați de Dumnezeu și că suntem alcătuiți din apă, eu cred cu toată convingerea că orice om poate face același lucru.

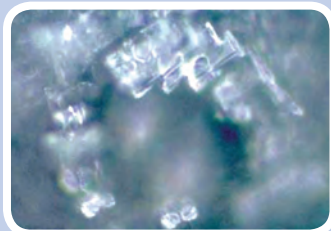
Pe de altă parte, noi trebuie să devenim conștienți de celelalte influențe negative asupra apei. Una dintre acestea este cea a radiațiilor electromagnetice. Din această categorie fac parte micro-undele, computerele, televizoarele și telefoanele mobile pe care le folosim zilnic și fără de care ni

se pare că nu putem trăi. Din păcate, ele reprezintă surse de radiații electromagnetice și ne afectează negativ vibrația (*hado*).

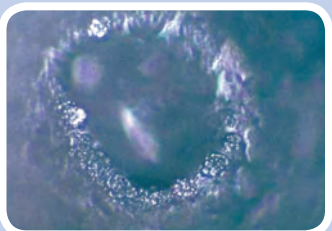
Următoarele fotografii ale cristalelor de apă demonstrează dincolo de orice îndoială acest lucru, ilustrând perfect cât de negativă este pentru sănătatea noastră fizică și psihică această energie electromagnetică. În mod curios, apa expusă cuvintelor *iubire* și *recunoștință* înainte de a fi expusă radiațiilor nu a fost la fel de mult afectată. Privește imaginile de mai jos și convinge-te singur:

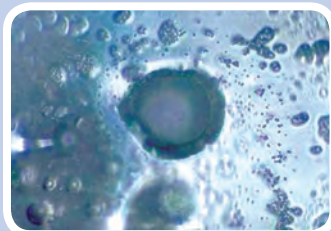
Cristalul format de apa expusă radiațiilor electromagnetice ale unui cuptor cu microunde

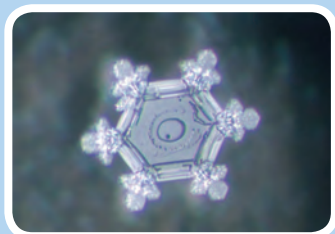
Cristalul format de apa expusă radiațiilor electromagnetice ale unui televizor

Cristalul format de apa expusă radiațiilor electromagnetice ale unui calculator

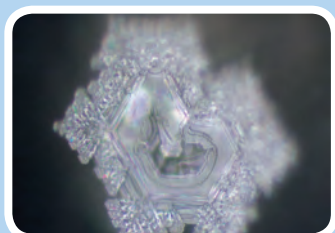
Cristalul format de apa expusă radiațiilor electromagnetice ale unui telefon mobil

Cristalul format de apa expusă mai întâi cuvintelor iubire și recunoștință, iar apoi radiațiilor electromagnetice ale unui cuptor cu microunde

Cristalul format de apa expusă mai întâi cuvintelor iubire și recunoștință, iar apoi radiațiilor electromagnetice ale unui televizor

Cristalul format de apa expusă mai întâi cuvintelor iubire și recunoștință, iar apoi radiațiilor electromagnetice ale unui calculator

Cristalul format de apa expusă mai întâi cuvintelor iubire și recunoștință, iar apoi radiațiilor electromagnetice ale unui telefon mobil

Cum putem interpreta aceste imagini? Așa cum spuneam mai devreme, forma noastră primordială este apa. Dacă este adevărat că apa se poate proteja prin vibrația cuvintelor care exprimă iubirea și recunoștința, rezultă că și noi ne putem proteja de radiațiile electromagnetice (sau de orice alte energii negative) la care suntem expuși, cu ajutorul acelorași vibrații.

Iubirea și recunoștința vindecă bolile

Altfel spus, de vreme ce cuvintele „iubire și recunoștință” pot proteja apa de efectele radiației electromagnetice, putem trage concluzia că aceste cuvinte ne pot proteja de *toate* bolile din această lume. De fapt, care este principalul motiv pentru care ne îmbolnăvim? Slăbirea sistemului nostru imunitar. Cu toate progresele noastre științifice și tehnologice, se pare că sistemul nostru imunitar și capacitatea noastră de autovindecare s-au redus încontinuu de-a lungul timpului. Personal, cred cu toată convingerea că iubirea și recunoștința ne pot restabili capacitatea naturală de autovindecare, care este extrem de mare.

Ori de câte ori simțim o stare intensă de iubire și de recunoștință, această energie ne stimulează sistemul imunitar și ne protejează împotriva tuturor virusurilor. Cu cât suntem mai plini de iubire și de bunătate, cu atât mai puține gânduri negative ne trec prin minte și cu atât mai puține experiențe negative atragem din lumea exterioară.

Am practicat ani la rând medicina alternativă și am condus peste 10.000 de ședințe de stimulare a vibrației personale (*hado*). Am învățat astfel din experiență că toți oamenii bolnavi au o formă sau alta de energie negativă în organismul lor.

Tratamentele mele presupun întotdeauna neutralizarea acestei energii prin racordarea clienților mei la *hado*-ul lor. Metoda a făcut minuni și

mulți dintre pacienții mei și-au ameliorat pe loc condiția. A existat însă și un punct slab al acestei metode: ca să pot conduce o ședință de vindecare, trebuia să preiau eu însumi *hado*-ul clienților mei, fapt care îmi afecta propria stare de sănătate. Mi-am dat astfel seama că metoda este periculoasă pentru mine.

În pofida riscurilor asumate, am putut ajuta un număr enorm de oameni să se vindece fără ca sănătatea să îmi fie afectată, și totul s-a datorat soției mele, Kazuko, care mi-a reamintit în permanență să îmi cultiv compasiunea și recunoștința. De când ne-am căsătorit și până în prezent, ea m-a susținut întotdeauna și m-a făcut să mă simt în permanență iubit și îngrijit. La ora actuală, noi călătorim împreună în întreaga lume. Ori de câte ori îmi amintesc de nenumăratele momente în care soția mea mi-a fost alături, mă umplu automat de iubire și de recunoștință. Pe vremea când îmi tratam pacienții nu am înțeles acest lucru, dar acum cred cu toată convingerea că puternica legătură de iubire pe care o împărtășesc cu soția mea a fost cea care mi-a dinamizat sistemul imunitar și care m-a protejat. Astfel de experiențe mi-au demonstrat o dată în plus că sentimentele pozitive ne pot proteja de orice boală.

Foarte mulți oameni care trăiesc în societatea modernă au ales să îl ignore pe Dumnezeu și să aștepte numai de la știință ajutorul necesar pentru a vindeca această lume. Atunci când uităm de

adevărata semnificație a vieții și ajungem să ne bazăm exclusiv pe tehnologie, noi ratăm avertismentele pe care ni le transmite Dumnezeu.

Personal, nu contest importanța medicinei occidentale. Descoperirile ei au contribuit în mod decisiv la prelungirea speranței de viață a oamenilor și la reducerea suferinței în această lume. Din fericire, cercetătorii din întreaga lume continuă să facă descoperiri uluitoare în acest domeniu. În pofida acestor progrese, nu pot să nu constat totuși că umanitatea se confruntă cu un val de boli noi și înspăimântătoare, cu virusuri din ce în ce mai rezistente la antibiotice și cu recidiva unor boli considerate de mult eradicate.

Mă întreb sincer dacă acest lucru nu reprezintă un alt avertisment primit de la Dumnezeu, care ne întreabă: „Încă nu v-ați săturat?”

Dumnezeu veghează cu răbdare asupra noastră, oferindu-ne noi și noi ocazii de a ne regândi modul de viață. Ce se va întâmpla dacă vom continua să îi ignorăm avertismentele? Nici nu vreau să mă gândesc. A sosit timpul să schimbăm felul în care ne tratăm singuri, în care ne tratăm semenii și planeta, astfel încât să ne punem la unison cu intenția divină (înainte ca Dumnezeu să își piardă răbdarea cu noi!).

Cred că ai înțeles deja că acest nou mod de viață trebuie să se bazeze în totalitate pe vibrația iubirii și a recunoștinței.

Cum putem realiza acest lucru? Simplu: începe prin a-ți îmbunătăți relația cu membrii familiei și cu prietenii.

Privește acest lucru ca pe un joc. Spune-ți: „Astăzi eu voi fi cel care oferă iubire, iar tu ești cel care o primește cu recunoștință.” Transmite-ți apoi iubirea celorlalte persoane. Când te trezești dimineața, spune-ți: *„Pentru a duce o viață plină de iubire și de recunoștință, optez pentru a nu mă înfuria deloc astăzi, indiferent de motiv.”*

Este posibil să descoperi că deși știi ce ai de făcut, noul mod de viață nu este deloc ușor. Oamenii au emoții profunde și este natural să te simți din când în când iritat, agitat, trist sau singur. De aceea, chiar dacă nu îți poți transmite întotdeauna iubirea și recunoștința, nu te întrista. Folosește-te totuși de puterea pozitivă a cuvintelor pentru a ieși din stările de disperare sau de tristețe.

Cuvintele sunt înzestrate cu putere și cu energie. De aceea, notează pe mai multe cartonașe cuvintele *iubire și recunoștință* și plasează-le la vedere acasă și la birou. Scrie aceste cuvinte cu o carioca pe o sticlă și umple-o cu apă. În acest fel, apa pe care o vei bea va conține vibrația iubirii și a recunoștinței (amintește-ți de superbul cristal format de apa expusă acestor cuvinte). Ori de câte ori bei din ea, spune-i apei: „Mulțumesc” și „Te iubesc”. Cu siguranță, ea va absorbi acest *hado* (iar tu vei simți efectele benefice ale acestor cuvinte, căci ești tu însuși alcătuit în cea mai mare parte din apă).

La un seminar pe care l-am ținut în Italia, o participantă mi-a spus: „Ori de câte ori privesc fotografia fiului meu decedat, nu mă pot împiedica să nu plâng. Oare nu afectează *hado*-ul tristeții mele apa din cameră, ba poate chiar și sănătatea familiei mele?” I-am răspuns: „Nu, nu trebuie să-ți faci griji în această privință. În realitate, lacrimile tale conțin vibrația iubirii intense pe care i-ai purtat-o fiului tău. Apa este întotdeauna influențată de *hado*-ul iubirii.” Femeia mi-a zâmbit cu căldură, iar acest lucru mi-a înseninat întreaga zi!

Este important să înțelegem că apa receptează iubirea noastră chiar și atunci când sentimentele noastre sunt negative. De aceea, noi nu ar trebui să ne reprimăm niciodată emoțiile, ci ar trebui să avem încredere în inima noastră și în puterea cuvintelor noastre. Între altele, acest lucru ne va stimula sistemul imunitar, iar predispoziția noastră pentru boli va scădea.

Conceptul de Kotodama

În capitolul precedent am menționat termenul de *kotodama*, un concept preluat din șintoism care afirmă că cuvintele noastre au o mare putere (deopotrivă cele rostite și cele scrise).

Un exemplu care ilustrează perfect acest lucru este rugăciunea. Un altul este limbajul de zi cu zi.

Spre exemplu, în Japonia este considerat tabu să rostești cuvinte precum *despărțire* sau *separare* la o nuntă. În mod similar, nimeni nu trebuie să rostească cuvinte precum *a pica* atunci când vorbește cu un student aflat pe punctul de a da un examen. Încă din cele mai vechi timpuri, japonezii au înțeles puterea cuvintelor. Așa se explică de ce în această țară există atât de multe tabuuri asociate cu vorbirea. Desigur, conceptul este la fel de valabil și pentru cuvintele menite să dea naștere unui rezultat pozitiv. Dacă vom învăța să controlăm puterea conceptului de *kotodama*, noi vom putea duce o viață mai bună, asociată cu iubirea și cu recunoștința.

Șintoismul este o religie care studiază vibrația Universului, iar în centrul lui stă conceptul de *kotodama*. Ai primit vreodată o binecuvântare de la un preot dintr-un templu șintoist? Iată cum se petrec lucrurile: atunci când cineva îi solicită o binecuvântare, preotul șintoist își întoarce fața către imaginea lui Dumnezeu și citește cu voce tare un *norito* (o mantra de binecuvântare). *Norito*-ul conține întotdeauna numele și adresa persoanei care a solicitat binecuvântarea. Cu alte cuvinte, el îi transmite Universului dorința celui care a solicitat această binecuvântare.

După ce *norito*-ul este citit cu voce tare, cuvintele devin un mesager al vibrației (*hado*) celui care a solicitat binecuvântarea, pe care i-o transmite lui Dumnezeu.

Atunci când vibrația este transformată în sunet, în întregul Univers se creează o rezonanță cu ea. Cu cât vibrația ajunge mai aproape de centrul Universului, cu atât mai înaltă este frecvența ei. Legea rezonanței afirmă că atât timp cât reprezintă același sunet, vibrațiile rezonază între ele, chiar dacă sunt diferite.

Pe lângă *kotodama*, cânepa joacă un rol important în șintoism. În epoca modernă ea este asociată în principal cu drogul numit marijuana, dar în antichitate ea era considerată o plantă sacră, fiind un ingredient esențial pentru crearea rezonanței de înaltă frecvență cu Dumnezeu. Faptul că poate fi recoltată de două ori pe an și că este una dintre cele mai puternice plante, putând rezista în fața celor mai cumplite molime, arată că ea dispune de o energie *hado* de înaltă frecvență. Nu întâmplător, celebrul templu de la Heitate, în sudul provinciei Aso din Kyushu, este consacrat lui *Amaterasu-Oomikami* („Zeița Soarelui”). Interesant este și faptul că termenul „Hei” din cuvântul *Heitate* înseamnă *nusa*, adică hârtie din cânepă.

Probabil că te întrebi ce legătură există între șintoism și tema noastră, care este apa. Ei bine, fiind eu însumi japonez, nu pot vorbi despre originea vieții și despre crearea lumii fără a aduce în discuție influența străvechii religii din țara mea. În acest fel, eu sper că voi oferi o perspectivă mai amplă asupra mesajelor universale primite de la apă.

Lecțiile conceptului Koshinto

Koshinto (termen tradus prin: „Calea Zeilor“) este rădăcina și cea mai pură parte a șintoismului, fiind un concept fără de care sufletul japonez nu poate fi înțeles. Eu cred că a sosit timpul să regăsim cu toții semnificația acestui concept, lucru la care m-am gândit din ce în ce mai mult în timpul călătoriilor pe care le-am efectuat în ultimul deceniu. Am observat cu această ocazie că oriunde am fost, am fost întâmpinat cu cel mai mare respect și cu cea mai mare prietenie, deși nu pot pune acest lucru pe seama faptului că aș fi eu însumi un om deosebit.

Eu cred că motivul care stă la baza acestei atitudini este că foarte mulți oameni consideră Japonia o „țară a apelor“. Într-adevăr, nu există multe locuri în lume în care apa să fie atât de abundentă ca în țara mea natală. Chiar dacă mulți japonezi nu realizează importanța acestui lucru, atunci când vizitez alte țări care suferă de lipsă de apă constat imediat cât de mult își apreciază oamenii propriile resurse, privind în același timp Japonia ca pe o țară a frumuseții.

Un alt motiv pentru care cred că sunt întâmpinat cu atâta căldură este chiar faptul că sunt japonez. Experiența m-a învățat că un număr mare de oameni din întreaga lume simt o afinitate deosebită față de poporul nostru, pentru care nutresc un

respect deosebit. Japonia a jucat un rol unic în istoria lumii, iar cetățenii ei sunt considerați extrem de spirituali. Îți propun în această direcție să facem o scurtă trecere în revistă a istoriei recente a lumii.

În perioada Restaurației Meiji, frumusețea țării și politețea oamenilor i-au impresionat pe mulți dintre străinii care au vizitat pentru prima dată Japonia. Ceva mai târziu, întreaga lume a rămas uimită în fața victoriilor Japoniei în Războiul Chino-japonez și în cel Ruso-japonez. De atunci, Japonia a fost considerată o mare putere mondială și o țară protejată de Dumnezeu. Se spune de asemenea că mulți lideri ai lumii au fost impresionați de comportamentul Japoniei în timpul Primului Război Mondial.

Așa cum știm, mai târziu Japonia a intrat în al Doilea Război Mondial și a pierdut, lovitura finală fiindu-i dată de cele două bombe atomice aruncate asupra orașelor Hiroshima și Nagasaki. Așa cum spuneam într-un capitol precedent, bomba atomică are una dintre cele mai distructive vibrații, lucru care mă face să mă întreb de ce au simțit Statele Unite nevoia să se folosească de o armă atât de teribilă.

Iată ce cred eu: este posibil ca liderii americani să fi știut că Japonia este o țară plină de *shinto*, adică de forțe energetice elevate. De aceea, pentru a învinge un popor conectat cu Dumnezeu, ei trebuiau să îi distrugă mai întâi de toate vibrația energetică. Cele două bombe, care au avut o putere

distructivă enormă, au reușit să decimeze vibrația tradițională și pură a Japoniei. Ulterior, puterile aliate conduse de americani au ocupat țara și au redactat noua constituție, participând la reconstrucția țării așa cum au dorit. Acest lucru a pus capăt șintoismului ca religie națională. Ocupanții au interzis cultivarea cânepii (o plantă cu o mare valoare energetică) și l-au transformat pe împăratul Japoniei într-o simplă figură simbolică (personal, cred cu toată convingerea că puterea reală a împăratului ar fi fost necesară pentru a menține puritatea ființei noastre naționale). În ce fel a fost afectată Japonia de aceste schimbări? Ei bine, ca să răspundem la această întrebare trebuie să înțelegem mai întâi ce se întâmplă la ora actuală în țara noastră.

Desigur, cele expuse mai sus sunt simple păreri personale, dar cu cât cercetez și mă las călăuzit mai mult de apă, cu atât mai mult ajung să cred în aceste idei. Tu ce crezi? A reușit vibrația mea să ajungă la tine? Îmi doresc din toată inima să primesc un feedback de la tine pe această temă.

Koshinto privit ca o conexiune cu Universul

Din păcate, cuvântul *Dumnezeu* nu mai este de mult timp de actualitate în Japonia. Realitatea este că noi am uitat de el din cauza forțelor care ne-au

ocupat țara după cel de-al Doilea Război Mondial. Acest lucru mi se pare extrem de semnificativ.

Așa cum am văzut, apa exprimă voința divină prin intermediul frumoaselor cristale pe care le formează. Din păcate, ocaziile de a vorbi despre acest lucru și despre Dumnezeu sunt destul de rare. De pildă, ne este interzis să vorbim despre acest subiect în școli sau la serviciu. De aceea, copiii moderni nu mai înțeleg mesajul lui Dumnezeu. Cândva, Japonia a fost una din civilizațiile care au înțeles cel mai bine conceptele de Dumnezeu și de spiritualitate, întrucât cetățenii ei știau să se conecteze la divinitate și să intre în rezonanță cu frecvența Universului.

Energia există pretutindeni în jurul nostru și poate fi absorbită liber. Personal, cred că există o energie de înaltă frecvență similară și într-un Univers cu mai multe dimensiuni decât al nostru. Tehnologia *koshinto* ne permite să receptăm această energie în lumea noastră tridimensională.

Nu sunt mulți cei care s-au întrebat de ce există atât de multe temple șintoiste în Japonia. Fiecare dintre ele a fost construit pe un teren cu un „*hado* pozitiv” pentru a prelua energia primită din cosmos și pentru a o amplifica.

Eu nu cred că este o simplă coincidență faptul că lângă fiecare astfel de templu se află un izvor cu apă pură.

Fraza *yaoyorozu no kami* („opt milioane de zei”) poate fi interpretată în sensul că Dumnezeu există

în toate lucrurile. Intuiția îmi spune că cele opt milioane se referă la numărul de aspecte (oameni, animale, plante și minerale) care emit frecvențe. De vreme ce toate fenomenele se petrec în sincronicitate, trebuie să existe anumite frecvențe care coincid. Fraza *yaoyorozu no kami* rezonază cu undele de înaltă frecvență ce au dat naștere Universului.

Una din dorințele mele cele mai arzătoare este să transmit mai departe tehnologia sistematică și armonioasă a *koshinto* generațiilor următoare. Mi-aș dori de asemenea să descopăr adevărul legat de apă și de *hado* prin învățarea cât mai multor lucruri legate de această practică străveche. Mi-am promis să fac acest lucru și am scris următoarele rânduri:

Hado este originea tuturor lucrurilor

Tot ce există se bazează pe hado și creează o mandala.

Shinto este învățătura legată de hado, iar

Eu voi descoperi cândva acest adevăr.

„Mandala“ este cristalul de apă. Eu nu cred că este o simplă coincidență faptul că cel care a descoperit și a răspândit în lume imaginea legată de cristalul apei expuse în fața cuvintelor „iubire și recunoștință“ și care exprimă în mod evident lumina lui Dumnezeu este un japonez.

Koshinto este un fel de fizică cuantică antică, dar poate fi experimentat direct de cei care vizitează un templu șintoist. Atunci când pășești în interiorul unui astfel de templu, simți automat o prospețime care te face să respiri profund. Când părăsești templul, te simți vibrant și plin de energie.

Chiar dacă nu simți decât o diferență infimă față de starea ta obișnuită, aceasta reprezintă un semn că vibrația divină din interiorul templului rezonază cu *hado*-ul tău. Apa din interiorul tău se bucură și emană o vibrație de iubire și recunoștință. Lumina vieții strălucește astfel mai puternic în tine.

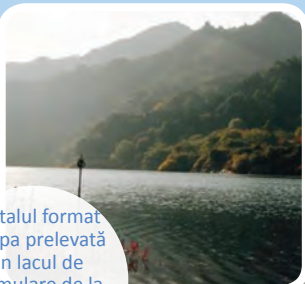
Dovezi care atestă puterea rugăciunii și a Kotodama-ei

Vorbeam mai devreme de un experiment în urma căruia am demonstrat că puterea rugăciunii poate crea un cristal minunat dintr-o mostră de apă prelevată de la robinet și așezată pe biroul meu din Tokyo. Nu la mult timp după acel experiment am făcut alte două: unul în anul 1997, la Barajul Fujiwara din Gunma, iar al doilea la Lacul Biwa din Shiga, în anul 1999. Ambele experimente au demonstrat că *kotodama* (puterea cuvintelor) poate

transforma apa contaminată și o poate purifica, generând astfel cristale uimitor de frumoase. Pe pagina următoare poți vedea câteva fotografii ale cristalelor formate de apa prelevată înainte și după experimentele noastre. Voi comenta mai târziu aceste fotografii și experimentele făcute, dar dacă dorești să afli mai multe informații despre ele și să vezi și alte fotografii, îți recomand să citești cărțile mele anterioare, *Mesajele ascunse din apă* și *Iubește-te pe tine însuți: Mesajul apei III*.

Cele două experimente ne-au permis să facem câteva descoperiri importante. În urma celui de la Barajul Fujiwara, am descoperit că rugăciunile noastre ajung într-adevăr într-o dimensiune superioară, după care se întorc în lumea noastră tridimensională sub formă de vibrații. Ce-i drept, nu mi-am dat imediat seama de acest lucru.

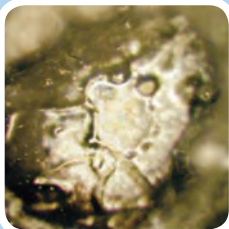
Examinează ultima fotografie a cristalului heptagonal de apă de la pagina următoare. Acesta pare să aibă o lumină care strălucește de undeva din spatele lui. Deși foarte rar se întâmplă să obținem cristale heptagonale, pe moment nu ne-am gândit la semnificația deosebită a acestuia. Câțiva ani mai târziu, un incident care m-a tulburat m-a ajutat să realizez că această fotografie exprimă într-adevăr o semnificație cu totul ieșită din comun.

Cristalul format
de apa prelevată
din lacul de
acumulare de la
Barajul Fujiwara
înainte de
rugăciune.

După rugăciune, apa a devenit foarte clară și curată,
iar reflexia copacilor de pe mal a creat o imagine
frumoasă la suprafața ei.

Cristalul format de apa
prelevată din lacul de
acumulare de la Fujiwara
înainte de rugăciune.

Cristalul format de apa
lacului de acumulare de la
Fujiwara după rugăciune.

Cristal heptagonal
format de apa lacului de
acumulare de la Fujiwara
după rugăciune.

Într-o zi, o elvețiancă a pretins că ea a fost cea care a făcut fotografia cristalului de apă de la Barajul Fujiwara. Șocat, m-am dus imediat la Zürich cu avocatul meu pentru a discuta cu ea. Întâlnirea a durat două ore, dar nu am putut ajunge la niciun compromis cu femeia, care a declarat că a făcut fotografia la un laborator al Universității din Helsinki în anul 1967, dar că aceasta i-a fost furată.

Începusem chiar să îmi fac griji că nu vom putea ajunge la o înțelegere, dar mi-am amintit apoi de *hado*-ul puternic al cristalului și am spus: „Înțeleg că ați făcut fotografia, dar și eu am făcut-o. Personal, am făcut-o în această lume tridimensională. Poate că dumneavoastră ați făcut-o într-o altă dimensiune...” Într-un târziu, femeia a recunoscut că nu a făcut nicio fotografie și și-a retras cererea de copyright.

Iată ce cred eu că s-a întâmplat atunci: cu siguranță există o dimensiune în care există imagini precum cea a aceluși cristal. Este posibil ca rugăciunea de la Barajul Fujiwara (condusă de Houki Kato, un preot șintoist) să fi ajuns în această dimensiune și să fi fost reflectată de apă sub forma unei anumite vibrații. Rugăciunea invocă prezența lui Benzaiten, unul din cei șapte zei ai norocului, care trebuia să coboare din cerul lui în lumea noastră.

Prin puterea cuvintelor preotului, *hado*-ul lui Benzaiten s-a manifestat în mod clar prin apă. De

altfel, dacă privim cu atenție fotografia cristalului, putem vedea imaginea unui zeu cu o coroană pe cap.

Eu cred că este posibil ca femeia din Elveția să fi accesat într-un fel sau altul dimensiunea în care se manifestă *hado*-ul lui Benzaiten, iar ea să fi „surprins” imaginea într-o stare de conștiință modificată. De aceea, nu a avut nicio ezitare în a pretinde că fotografia îi aparținea. Acest incident neașteptat m-a ajutat să demonstrez că fotografiile cristalelor de apă exprimă vibrații din alte dimensiuni.

Nici forma heptagonală a cristalului nu putea fi întâmplătoare. La o săptămână după experimentul de la Barajul Fujiwara, chiar lângă baraj a fost descoperit corpul unei tinere (ucigașul a fost prins a doua zi). Am fost cu toții șocați să auzim această știre, iar când am reexaminat fotografiile cristalelor de apă, am descoperit printre ele imaginea unei femei care agoniza.

Personal, înclin să cred că pe măsură ce apa lacului de acumulare s-a purificat și s-a limpezit (ca răspuns la rugăciunile noastre), spiritul femeii s-a putut ridica în sfârșit la cer. În mod normal, un cristal fotografiat în lumea noastră tridimensională are o formă hexagonală. Dacă am avea de-a face cu o altă dimensiune, el ar trebui să fie octogonal. Și totuși, cristalul rezultat în urma experimentului nostru a avut șapte laturi, fapt care demonstrează că reflecta o lume cu 3,5 dimensiuni.

Dat fiind că apa transcende dimensiunile, eu cred că noi am intrat atunci în rezonanță cu lumea în care sălășluiesc sufletele înainte de a merge mai departe în împărăția spiritelor. Tocmai de aceea, consider că acest cristal este unul cu totul memorabil.

Iar acum, îngăduie-mi să-ți împărtășesc ce am învățat din cel de-al doilea experiment, care a avut loc la Lacul Biwa. Și această experiență a fost unică, oferindu-ne o perspectivă nouă asupra modalităților prin care *kotodama* ajunge într-o dimensiune superioară și modifică structura apei. Totul a început de la următoarea afirmație foarte puternică: „*Puterea infinită a Universului s-a cristalizat pentru a crea o lume a adevărului și a armoniei supreme.*”

Cel care a recitat această mare declarație a fost Dr. Nobuo Shioya, care la acea vreme avea 97 de ani. În jurul lui se afla un grup mare de oameni. Apropo, Lacul Biwa este considerat de foarte mulți oameni lacul-mamă al Japoniei. Prin puterea *kotodama*-ei, mirosul neplăcut care emana din apele lacului a dispărut în scurt timp. O vreme nu am înțeles cum a fost posibil acest lucru. Revelația s-a produs abia după ce am citit un articol despre un alt lac:

Echipa de cercetători de la Universitatea din Osaka a raportat că a reușit să reducă cu

Oamenii
adunați
pe malul
Lacului Biwa în
dimineața zilei
de 25 iulie
1999.

Am recitat
împreună marea
declarație,
conduși de Dr.
Nobuo Shioya.

O altă explicație ar putea fi legată de organisme care trăiesc în lacul Biwa. Cauza mirosului fetid ar fi putut fi o specie de mușchi crescută în exces (și care se hrănea cu PBC-ul și dioxina de pe fundul lacului), care putrezea în apă. Înalta frecvență a afirmației noastre a neutralizat substanțele toxice din apă, iar specia de mușchi nu a mai avut cu ce să se hrănească, dispărând la rândul ei și permițând ecosistemului să revină la starea sa de echilibru.

După ce am asistat la producerea acestor miracole, am devenit încă și mai convins de măreția conștiinței și intenției umane, așa că mi-am propus să explorez mai departe posibilitățile ascunse de apă. În capitolul următor, vom vedea cum putem folosi puterea intenției noastre în combinație cu cea a apei.

Puterea spirituală și posibilitățile apei

Misterele apei

Până acum am discutat despre puterea spirituală a apei, dar acesta este numai punctul de plecare. Apa ascunde numeroase alte mistere pe care le putem descoperi. De pildă, de ce se transformă ea cu atâta ușurință în vaporii, în lichid sau în gheață? Substanțele solide ar trebui să fie mai grele decât echivalentul lor lichid; atunci, de ce plutește gheața deasupra apei? Cum reușește apa să se ridice până în vârful unui copac, în condițiile în care ar trebui să fie trasă în jos de gravitație? Nimeni nu a putut răspunde până acum complet la aceste întrebări.

Strămoșii noștri cunoșteau instinctiv puterea infinită de care dispune apa. Ea reprezintă o forță a vieții și continuă să anime organismul uman de la prima baie rituală a noului-născut și până la ultima suflare a unui muribund. Rolul important pe care îl joacă apa în cadrul ritualului creștin al botezului (printre altele) ilustrează o dată în plus energia sa sacră.

Eu cred că atunci când va recunoaște și va explora întregul potențial al apei, umanitatea va fi salvată și fiecare om va deveni mai puternic, mai fericit și mai mulțumit. Din păcate, interesul pentru acest subiect este încă foarte redus pe Pământ, spre deosebire de interesul față de petrol sau de gazele naturale, spre exemplu. În mod curios, în toți acești ani ideea de a explora în profunzime posibilitățile oferite de apă nu a fost luată în serios de nimeni.

Desigur, asta nu înseamnă că nu au existat oameni de știință renumiți care și-au prezentat descoperirile referitoare la anumite caracteristici necunoscute ale apei, dar foarte mulți dintre ei au fost respinși de comunitatea științifică internațională. Există doar o mână de savanți pe care îi respect sincer și care au realizat cercetări importante ale apei. Din păcate, ei au fost ignorați sau minimalizați cu dispreț de comunitatea științifică.

Unul dintre acești savanți este dr. Jacques Benveniste, un imunolog francez care a afirmat că apa are capacitatea de a reține informațiile.

Acesta și-a publicat descoperirile în revista de mare prestigiu *Nature*, dar a fost criticat cu duritate, fiind în cele din urmă silit să își părăsească slujba de la Institutul Național pentru Sănătate și Cercetare Medicală (INSERM), un institut de cercetare susținut de fonduri guvernamentale. L-am cunoscut pe Benveniste în anul 2002, la un simpozion ținut în Elveția. După ce am conversat o vreme cu el, mi-a luat mâna și mi-a spus: „Domnule Emoto, îngăduie-mi să îți dau un sfat legat de studierea potențialului apei: nu vorbi *niciodată* de Dumnezeu.“

La ora actuală înțeleg perfect ce a vrut să îmi spună, căci ori de câte ori încerc să discut despre descoperirile mele în Japonia, există oameni care îmi distorsionează spusele și mă critică în mod nejustificat. Deși apa ne învață cele mai minunate adevăruri prin cristalele sale, destui oameni consideră acest gen de cercetări o înșelătorie. Acest lucru nu mă indispune, dar mă întristează sincer, făcându-mă să mă simt izolat în cadrul comunității științifice. De ce există atâtea obstacole în calea celor care doresc să cerceteze potențialul apei? De ce există atâta rezistență în fața ideii că mai avem foarte multe de învățat în legătură cu această resursă vitală pentru noi toți?

Eu cred că acest lucru se datorează faptului că, așa cum am văzut, ori de câte ori studiem în profunzime puterea apei, nu putem să nu ajungem la concluzia că Dumnezeu există. Apa ne învață că

există o putere mai presus de noi, care a creat acest Univers, și că noi suntem „copiii lui Dumnezeu”. Din păcate, această concluzie nu convine elitei minuscule care conduce la ora actuală lumea, căci dacă oamenii ar ajunge să îl „cunoască” cu adevărat pe Dumnezeu, influența liderilor politici ar fi mult diminuată. Acesta este principalul motiv pentru care cercetările legate de apă au fost atât de mult reprimare. Dacă aceste învățături ar fi acceptate pe scară largă, oamenii ar învăța rapid un nou mod de viață, infinit mai armonios. Doresc însă să subliniez că deschiderea acestei uși nu depinde de elita politică, ci de cetățenii acestei lumi.

Cheia viitorului este activarea ADN-ului

Dr. Kazuo Murakami de la Universitatea Tsukuba mi-a spus că ADN-ul nostru nu este activ decât în proporție de 3%, celelalte 97 de procente fiind latente în organismul nostru.

Dacă dorim să promovăm bunăstarea în societatea umană, noi avem responsabilitatea de a ne activa ADN-ul într-o măsură cât mai mare posibilă. La urma urmelor, de ce nu am accesa întregul potențial pe care ni l-a dăruit Dumnezeu?

În general, oamenii consideră că ADN-ul este un material ereditar, o sumă de informații genetice transmise nouă de părinții noștri, pentru a

le transmite mai departe. În acest caz, mă întreb unde am ajunge dacă am merge pe firul moștenirii noastre ereditare până la originea ultimă a acesteia? Oare nu la Dumnezeu, cel care ne-a creat pe toți? Dacă ne-am folosi în proporție de 100% de ADN-ul nostru, noi ne-am utiliza întregul potențial pe care ni l-a dăruit Creatorul. În acest fel, am putea avea acces la lumea Lui spirituală. În acest Univers vast, Dumnezeu se ocupă de o infinitate de lucruri. Poate că El ne-a creat ca pe niște substitute ale Sale pe acest „teren de joacă” numit Pământ. Intuiția îmi spune că Dumnezeu ne-a spus cândva: „Las acest Pământ în seama voastră. Îngrijiți-l așa cum trebuie.”

Apropo, spuneam mai devreme că noi știm foarte puține lucruri despre potențialul apei. Personal, înclin să cred că această cunoaștere nu depășește 3% din cea totală, fiind identică cu procentul din ADN de care ne folosim. Cu cât vom studia mai profund apa, cu atât mai mult ne vom activa ADN-ul. Intenția lui Dumnezeu devine evidentă dacă cercetăm corelația dintre creșterea populației mondiale și progresul științei.

Acum 2.000 de ani populația lumii nu depășea 200 de milioane. La începutul secolului al XIX-lea ea a ajuns la un miliard. La sfârșitul secolului XX depășea deja șase miliarde. Este incredibil cât de mult a putut crește populația planetei noastre în mai puțin de 200 de ani. Ce ne spune acest lucru?

În secolul XX industria și medicina au avansat considerabil, făcând progrese monumentale. Pe măsură ce tehnologia a devenit din ce în ce mai sofisticată, iar populația lumii mai sănătoasă, aceasta din urmă a crescut foarte mult. În consecință, o parte din puterea subconștientă a umanității s-a trezit.

La ora actuală, la începutul secolului XXI, rata de creștere a populației lumii se apropie rapid de pragul de șapte miliarde, pe care eu îl consider critic. Lumea în care trăim intră într-o etapă nouă, nemaiputând susține umanitatea numai prin „cunoașterea focului” (prin această sintagmă, mă refer la energia resurselor minerale precum petrolul și gazele naturale, asociată în general cu un mod de viață foarte materialist). Nu vreau să spun cu asta că descoperirile și inovațiile din ultimele secole sunt lipsite de orice valoare. Dimpotrivă, ele au permis civilizației umane să progreseze foarte mult. Totuși, dacă dorim ca această civilizație să poată continua, modul nostru de viață trebuie să se schimbe, și încă foarte rapid.

Dumnezeu ne transmite acest mesaj în diferite feluri. Nu este deloc o coincidență faptul că în ultima vreme dezastrele naturale de genul uraganelor, cutremurelor și tsunami-urilor s-au amplificat foarte mult. Procesul încălzirii globale reprezintă un alt indiciu evident, la fel ca și conflictele în creștere dintre popoarele lumii, ilustrate de terorism și de războaie.

Această fotografie a fost luată din aer în timpul tsunami-ului devastator din Asia care s-a produs pe data de 26 decembrie 2004.

În pofida negativității care există la ora actuală în lume, noi trebuie să găsim o modalitate de a ne focaliza asupra iubirii și recunoștinței. În caz contrar, mă tem că Dumnezeu va lua decizia să radă totul din temelie și să ne dea șansa să „o luăm de la început“. Cum ne putem schimba însă direcția, acum că am ajuns la această răscruce de drumuri? Eu cred că răspunsul ni-l oferă din nou apa.

Conștiința noastră poate crea o societate nouă

Așa cum spuneam mai devreme, elita politică și economică ce conduce această lume nu dorește ca imensul potențial al apei să fie explorat, pentru că apa ne învață următoarele lucruri:

- *Să ne trăim viața în iubire și recunoștință.*
- *Să nu ne temem de moarte.*
- *Că Dumnezeu există înlăuntrul nostru.*
- *Că noi suntem cu toții copiii lui Dumnezeu.*

Dacă marea majoritate a oamenilor ar începe să creadă în aceste principii, structura societății contemporane s-ar prăbuși peste noapte. Introducerea schimbărilor necesare nu s-ar dovedi însă un lucru ușor, căci cei aflați la putere nu ar fi dispuși să renunțe cu una cu două la aceasta (de altfel, așa se și explică de ce încearcă să împiedice cercetările referitoare la apă). Oricum, nimic nu se poate schimba atât timp cât vom continua să trăim în frică și în violență. Dimpotrivă, lucrurile nu vor face decât să se înrăutățească și mai mult.

Dacă actualii „lideri” ar fi copiii lui Dumnezeu, la fel ca și noi, ei nu ar mai încerca să profite de pe urma războaielor și a distrugerii mediului înconjurător, sau a aruncării economiei mondiale în haos prin asumarea unor riscuri nenecesare, care nu fac decât să amplifice și mai mult frica și incertitudinea din această lume. În plus, ei nu ar încerca să împiedice prin orice mijloace cercetările referitoare la apă, ci dimpotrivă, le-ar încuraja, conștienți că orice alte acțiuni s-ar împotrivi intenției divine. Din păcate, lucrurile stau cu totul altfel, așa că nu pot să nu mă întreb dacă acești indivizi nu sunt cumva „copiii unui alt Dumnezeu”.

Această idee nu este deloc nouă. În ultima vreme, tot mai mulți oameni au încercat să îi demaște pe acești indivizi, expunând agenda lor ascunsă. L-am cunoscut personal pe cercetătorul și autorul David Icke, cu care am discutat pe marginea subiectului pe care el îl numea „existența întunecată”. Am scris chiar împreună o carte în Japonia, publicată de editura Tokuma Shoten. Tradus în engleză, titlul ei este *Călătoria către Hado-ul celei de-a cincea dimensiuni: iată cum se va schimba mecanismul de funcționare a Universului*. Publicarea acestei cărți a fost o provocare pentru mine, dar scopul meu a fost să public aceste informații pentru ca un număr cât mai mare de oameni să aibă acces la ele. În plus, am dorit să le împărtășesc cititorilor mei ce am aflat în urma călătoriilor mele prin lume din ultimii 20 de ani.

Știu că m-am îndepărtat puțin de la subiect, iar ideea unei forțe negative care acționează în lumea noastră li se poate părea multora nerealistă. Consider totuși necesar să le transmit oamenilor mesajul că nu trebuie să mai creadă în forțele întunecate care manipulează această lume prin sistemele politice și economice, urmărindu-și doar propriile interese. Realitatea este că din ce în ce mai mulți oameni au început deja să se trezească și să înțeleagă aceste lucruri. Să luăm de pildă cazul filmului *Îngeri și demoni*, lansat pe piață în anul 2009 (în care joacă Tom Hanks și care este bazat pe bestsellerul lui Dan Brown). Acesta expune

fraternitatea întunecată a autointitulațiilor *Illuminati*. De altfel, numărul filmelor și cărților apărute pe această temă (și, în general, pe tema organizațiilor secrete) crește de la un an la altul.

Singura concluzie pe care o pot trage este că un număr din ce în ce mai mare de indivizi din întreaga lume se trezesc și încep să vorbească despre adevăr. Pe de altă parte, deși nu trebuie să ne temem de aceste grupuri clandestine, simpla lor criticare și atacare nu poate aduce nimic bun. Atunci, ce-i de făcut?

Pentru început, eu cred că noi trebuie să recunoaștem ce s-a întâmplat în trecut, iar apoi să ne detașăm de acesta. Trebuie să ne exprimăm recunoștința față de progresele științifice care ne permit să ducem o viață confortabilă, dar să devenim mult mai preocupați de conștiința noastră. Pentru a înțelege mai bine semnificația conștiinței, doresc să fac o scurtă referire la formula teoriei relativității lui Albert Einstein: $E = MC^2$.

În general, formula este interpretată astfel: Energia este egală cu produsul Masei și pătratului Luminii (reprezentată prin litera C). Juan Van Duc, un medic vietnamez care crede în teoria imunității mentale, mi-a explicat însă că, în viziunea lui, C-ul se referă de fapt la conștiință, *nu* la viteza luminii. Într-adevăr, conștiința noastră călătorește la fel de rapid ca lumina. Dacă înlocuim și *masa* cu *numărul de oameni*, obținem o nouă interpretare a celebrei

formule: Energia = Numărul de oameni înmulțit cu pătratul Conștiinței.

Eu cred că ceea ce dorea să spună de fapt Einstein era următorul lucru: conștiința oamenilor poate crea energie. Cu cât numărul celor care își trezesc conștiința este mai mare, cu atât mai multă energie produc ei. La începutul secolului XX, când această teorie a fost prezentată pentru prima dată, lumea se afla la mijlocul epocii imperialiste, așa că oamenii nu erau pregătiți pentru a afla că tot ceea ce există este produs de conștiința lor. De aceea, este posibil ca Einstein să își fi transmis formula generațiilor următoare într-o formă codificată.

De bună seamă, nu vom ști niciodată cu siguranță acest lucru atât timp cât nu îl mai putem întreba pe Einstein personal, dar personal simt o conexiune stranie cu spiritul lui, care mă face să cred că această teorie are șanse reale să fie adevărată. Știu că sună puțin cam straniu, dar vreau totuși să explic în ce constă această legătură neobișnuită.

Cuvântul *Einstein* poate fi împărțit în *ein* („unu“ în limba germană) și *stein* („piatră“). Printr-o coincidență sau nu, numele mamei mele a fost Kazu Ishimaru. Transcris în caractere chinezești, *Kazu* devine „unu“, iar *Ishimaru* înseamnă „piatră rotundă“. Această similitudine mi se pare izbitoare. Mama, pe care am iubit-o și am respectat-o din toată inima, a crescut în prima parte a erei Showa, dar a fost o femeie foarte modernă,

pictând și practicând muzica, hobby-uri deloc tradiționale pentru femeile japoneze.

Marea majoritate a rudelor mele mi-au spus că seamăn foarte tare cu ea din punct de vedere fizic.

Cum ne putem trezi ADN-ul?

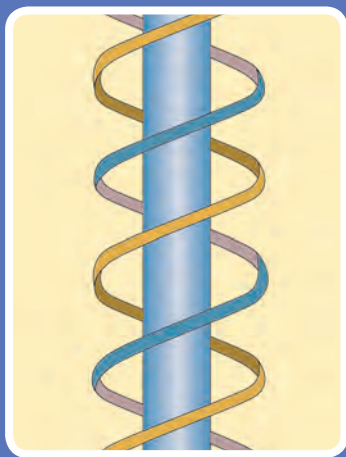
Cu ajutorul doctorului Van Duc, am conceput următoarea formulă: Energia = Numărul de oameni x Conștiința. Recent, am mai descoperit ceva: conștiința noastră ar putea fi totuna cu ADN-ul. Teoretic, toate codurile genetice din ADN-ul nostru ne sunt transmise de la strămoșii noștri, dar mă întreb dacă lucrurile stau chiar așa.

Eu cred că strămoșul nostru original este Dumnezeu, ceea ce înseamnă că ADN-ul nostru conține informații primite direct de la El. În urmă cu 20 de ani, Dr. Lee H. Lorenzen, care a inventat apa structurată în formă de micro-cluster, a prezentat o teorie cu totul memorabilă referitoare la conexiunea care există între apă și ADN.

Toată lumea știe că ADN-ul are forma unei duble elice, dar dr. Lorenzen crede că el conține inclusiv apă. Spiralele ADN-ului conțin codurile genetice transmise de strămoșii noștri, dar apa din ADN ar putea conține informații primite direct de la Dumnezeu. Personal, această teorie mi se pare extrem de convingătoare. Este ca și cum Dumnezeu ne-ar spune: „V-am oferit o comoară de la bun

început. Tot ce trebuie să faceți este să deveniți conștienți de ea.”

În ultimii 20 de ani m-am implicat în diferite programe ale Institutului Hado. Ceva mai recent, am implementat un program pentru consilierii Hado, al cărui șef este dr. Hikaru Deguchi (nepotul lui Onisaburo Deguchi [lider spiritual și cofondator al mișcării religioase japoneze Oomoto], precum și director al unei organizații numite Mekiki-No-Kai). L-am cunoscut pe Deguchi acum 12 ani, iar de atunci am colaborat îndeaproape. În plus, dr. Deguchi a studiat psihologia la Universitatea din Kansas, și-a luat doctoratul și a creat un curs unic de dezvoltare personală în Japonia.

Reprezentare artistică a „bazinului de apă din ADN-ul uman” de care vorbește Dr. Lorenzen

Îl menționez aici deoarece cred că descoperirile sale pot fi asociate cu activarea ADN-ului nostru. Dr. Deguchi susține că sufletul oricărui om prezintă patru atribute: curaj, iubire, familiaritate și cunoaștere. Pentru a afla care este adevărata noastră menire în viață, noi trebuie să înțelegem mai întâi care este principala caracteristică pe care o manifestăm. Interpretarea mea este că adevărata noastră menire este determinată în egală măsură de trăsăturile genetice moștenite de la părinții noștri și de cele ale sinelui nostru real (informații suplimentare referitoare la acest subiect pot fi găsite în cartea doctorului Deguchi, *Tenmei no Angou*).

Aspectul asupra căruia ar trebui să ne focalizăm atenția este *naohi*, care guvernează cele patru atribute ale sufletului. Cu cât mă gândesc mai mult la acest lucru, cu atât mai mult mă întreb dacă acest *naohi* nu ar putea fi apa din ADN-ul nostru. Când i-am sugerat doctorului Deguchi speculația mea, acesta a fost de acord cu mine. Cu alte cuvinte, cu cât avem mai mult *naohi* (mai multă apă), cu atât mai aproape suntem de conexiunea cu cerul (cu a cincea dimensiune). Eu cred că Iisus, Buddha, Mahomed (și alți mari lideri spirituali) au înțeles acest lucru, și de aceea s-au putut înălța la cer.

Așadar, ce putem face pentru a ne activa cele 97 de procente latente ale ADN-ului nostru, pe care le-am primit de la Dumnezeu? Oare ar trebui să studiem în permanență, adunând cât mai multe informații posibile?

Personal, nu cred acest lucru. Dimpotrivă, eu cred că răspunsul corect este iubirea și recunoștința față de apă. Cu cât ne vom oferi într-o mai mare măsură iubirea și recunoștința apei, cu atât mai rapid ne vom activa ADN-ul. Cel mai bun exemplu în această direcție sunt chiar eu.

Așa cum spuneam mai devreme, în ultimul deceniu am vizitat 65 de țări și am vorbit în fața a mii de oameni. Ori de câte ori țin o conferință, sunt ovaționat la scenă deschisă și aud frecvent comentarii de genul: „Am fost foarte emoționat“, „Viața mi se pare mai ușoară acum“ sau „Am trăit o mare revelație“. În plus, mă simt extrem de recunoscător pentru faptul că oriunde mă duc, sunt inevitabil prezentat la știrile locale. Cu toate acestea, eu nu am studiat niciodată apa din perspectiva academică, dar nici din cea a ideilor New Age. Peste toate, nu practic un mod de viață special pe care alții să dorească să îl copieze. Pe scurt, nu sunt decât un om obișnuit în vârstă de 65 de ani.

Cum se explică în acest caz imensa apreciere care îmi este acordată? Ei bine, eu cred că aceasta se datorează în totalitate apei.

Viața mea a fost cât se poate de obișnuită: în timpul școlii primare am făcut parte din clubul de muzică, în liceu am jucat fotbal și am cântat în cor, iar la facultate am făcut parte din echipa de rugby. După numeroase experiențe de viață, am ajuns să studiez puterea apei.

Cu cât i-am cercetat mai mult misterele, cu atât mai determinat am fost să îmi încep propriile experimente și cercetări.

Nu mi-am propus însă să studiez apa numai pentru a acumula mai multă cunoaștere. Am cercetat numai acele ipoteze care puteau să îmi răspundă la întrebările care mă preocupau sau care puteau să mă ajute să înțeleg mai bine aspectele care mă intrigau. În astfel de cazuri, organizez imediat un experiment și încerc să demonstrez astfel ceea ce intuiesc. Prin repetarea acestui proces, intuițiile mele se rafinează din ce în ce mai mult, iar iubirea și recunoștința mea se amplifică în permanență.

Cum a fost creată umanitatea? Cum ar trebui să ne trăim viața? De ce nu putem scăpa de sărăcie? Ce ar trebui să facem pentru a opri distrugerea mediului înconjurător? Apa mi-a oferit răspunsurile la toate aceste întrebări, pentru că este mesagerul lui Dumnezeu, iar eu am căpătat acces la înțelepciunea ei prin faptul că m-am deschis față de ea. În acest fel, un procent mai ridicat din ADN-ul meu „s-a trezit“. Cu cât m-am apropiat mai mult de apă, cu atât mai mult a crescut procentul ADN-ului meu activat: de la 3% la 3,1%, apoi la 3,2% și așa mai departe. În cele din urmă, am căpătat acces la adevăruri pe care în mod normal nu le-aș fi putut descoperi.

Spre plăcuta mea surpriză, un număr din ce în ce mai mare de oameni au devenit la rândul lor interesați de puterea apei, iar recent au fost făcute

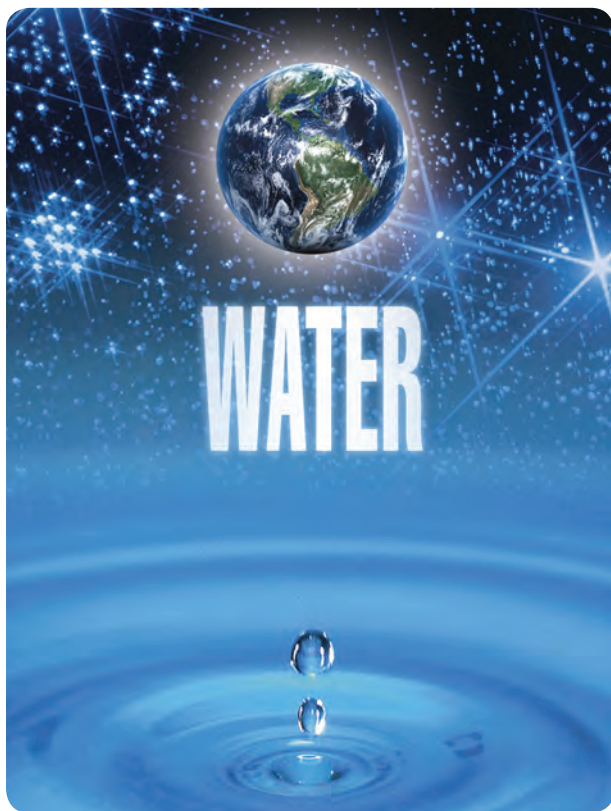
Posterul filmului *What the Bleep Do We Know!?*

două filme în care au fost prezentate descoperirile mele și câteva din fotografiile făcute cristalelor formate de apă.

Primul dintre ele, *What the Bleep Do We Know!?*², a fost scos pe piață în anul 2004. Eroina principală, Amanda (jucată de Marlee Matlin, laureată a premiului Oscar), este scoasă din viața ei nesatisfăcătoare și proiectată într-o lume nouă, a fizicii cuantice, care este ascunsă în mod normal percepției noastre. Fotografiile cristalelor de apă joacă un rol decisiv și o ajută pe Amanda să își regăsească bucuria și să realizeze semnificația vieții.

Al doilea film este *Apa*, un documentar produs în anul 2006 de rusoaica Saida Medvedeva. Filmul este important și subliniază sacralitatea apei, prezentând cele mai recente descoperiri științifice referitoare la potențialul acesteia. Pe lângă o serie de imagini foarte frumoase, el prezintă un număr de savanți, de cercetători (inclusiv pe mine) și de lideri religioși care își expun ideile, filozofia și descoperirile. Scopul filmului este să ilustreze maniera în care apa păstrează informațiile. Fotografiile cristalelor de apă făcute de mine joacă un rol decisiv în această direcție. Aproape că am putea spune că filmul reprezintă o traducere vizuală a cărții mele, *Mesajul apei*. În anul 2008 a fost lansată versiunea engleză a filmului, iar cea japoneză va fi produsă și comercializată chiar de mine în anul 2009. Sper că vei căuta acest film și că îți va face plăcere să îl vizionezi.

² *Ce naiba știm noi, de fapt!?* (n. tr.)

Posterul filmului *Apa*

reconecta cu Dumnezeu și de a ne redescoperi puterea ascunsă în subconștientul nostru. Acest lucru poate deveni posibil dacă vom studia înțelepciunea apei și dacă vom trăi în iubire și în recunoștință.

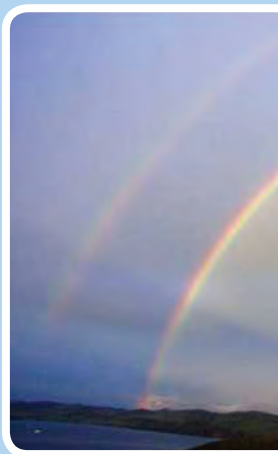
Care sunt indiciile care ne confirmă activarea ADN-ului? Fiorii electrici care ne trec prin corp și sincronicitățile.

Ori de câte ori ne simțim profund emoționați, noi simțim fiori electrici care emană din sufletul nostru și care ne trec prin tot corpul. Această reacție fizică misterioasă nu are nimic de-a face cu mintea conștientă (care nu face de regulă decât să blocheze acest proces de manifestare a emoțiilor noastre reale). Datorită muncii mele și în urma călătoriilor mele prin întreaga lume, cunosc foarte mulți oameni și aud cele mai incredibile povești. Nu pot ști niciodată pe cale rațională dacă acestea sunt adevărate sau nu, dar mi-am dezvoltat o metodă infailibilă de a-mi confirma autenticitatea lor: fiorii pe care îi simt pe șira spinării.

În urma experiențelor pe care le-am acumulat, am ajuns la concluzia că nicio altă metodă nu este mai precisă, iar la ora actuală cred că acești fiori reprezintă un indiciu primit de la ADN-ul nostru, și implicit de la Dumnezeu. De ce reacționează pielea noastră în acest fel? Ei bine, din cauza apei pe care o conținem, care adoră orice vibrație armonioasă și frumoasă.

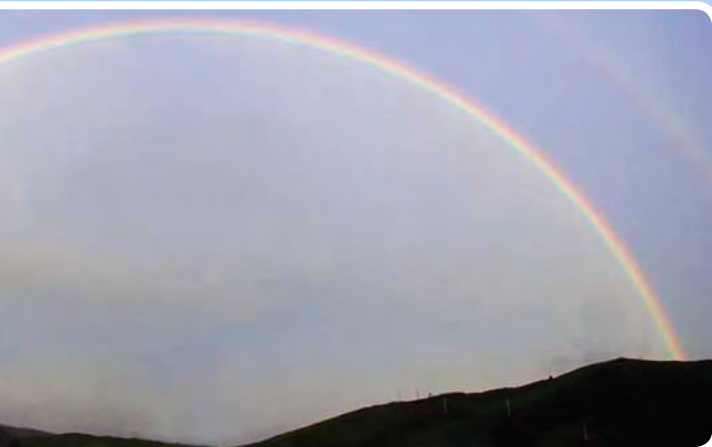
Dacă fiorii reprezintă indicii ale trezirii ADN-ului nostru, sincronicitățile (coincidențele

semnificative) trebuie să fie cu siguranță indicii provenite din cea de-a cincea dimensiune. Iată cum cred eu că funcționează acest mecanism: oamenii aflați pe punctul de a intra în contact cu cea de-a cincea dimensiune încep să primească informații la nivel subconștient, care le permit să trăiască aceste coincidențe sau similitudini pe cât de uimitoare, pe atât de inexplicabile. Singura interpretare a acestor evenimente este că ele reprezintă „un aranjament divin“.

Dacă începi să experimentezi situații în timpul cărora te trec fiori pe șira spinării sau sincronicități ocazionale, aceasta este cea mai bună dovadă că ADN-ul tău devine activ. Cu alte cuvinte, deschiderea ta față de a cincea dimensiune devine mai amplă, iar distanța dintre tine și Dumnezeu se reduce.

Doresc să-ți împărtășesc o sincronicitate care mi s-a întâmplat recent: pe data de 3 august 2008 am participat împreună cu personalul meu la o ceremonie de oferire de iubirii și recunoștinței ținută pe malul lacului Baikal din Rusia. Ceremonia a fost organizată de Saida Medvedeva (producătoarea documentarului *Apa*) și a fost filmată în vederea unei continuări a filmului *Apa*, care va fi lansată pe piață în anul 2009.

Dublul curcubeu care a apărut deasupra lacului Baikal din Rusia.

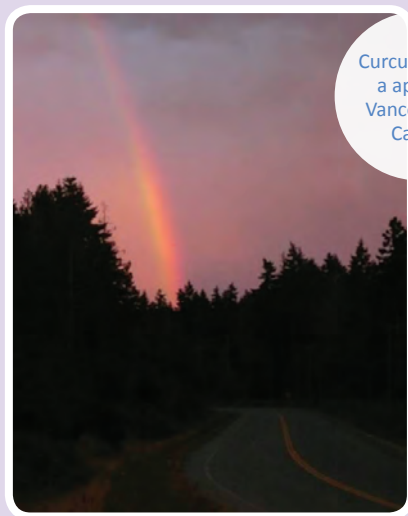
În cadrul ceremoniei, ne-am rugat împreună și ne-am transmis iubirea apei poluate a lacului, după care am recitat la unison o mare declarație pentru vindecarea acestei ape.

La trei ore după rugăciunea noastră (care a durat o oră), pe cer a apărut un curcubeu uriaș, de fapt, un curcubeu *dublu*, unul deasupra celuilalt! În Rusia se crede că acest fenomen natural reprezintă o binecuvântare primită de sus, care confirmă că rugăciunile noastre au fost ascultate. Mulți localnici au afirmat atunci că nu au mai văzut niciodată un curcubeu atât de frumos. Ne-am simțit cu toții profund emoționați și am înțeles că Dumnezeu ne-a transmis acest semn ca o confirmare.

De aceea, ne-am simțit fericiți și mulțumiți de-a lungul întregii zile.

După acest eveniment, am asistat la *alte două curcubeie* în numai câteva săptămâni.

Cel de-al doilea curcubeu a apărut pe data de 17 august la Vancouver, în Canada, imediat după ce am ținut un seminar în fața a 700 de oameni. Ca și în cazul curcubeului precedent, fenomenul s-a manifestat cu o mare claritate și strălucire, umplându-ne tuturor inimile de bucurie.

Curcubeul care
a apărut la
Vancouver, în
Canada

Al treilea curcubeu s-a produs la doar cinci zile după cel precedent, imediat după un simpozion ținut pe tema apei la Zaragoza, în Spania. Mi s-a părut

un dar minunat să pot vedea trei curcubeie într-un interval de numai trei săptămâni. Această sincronicitate uimitoare m-a inspirat și m-a încurajat.

Când m-am întors în Japonia, m-am uitat pe o hartă și am rămas șocat să constat în ce poziție erau aranjate cele trei localități în care au apărut curcubeiele (vezi harta de la pagina următoare).

Acestea erau situate la o distanță egală între ele! Acest lucru m-a făcut să mă întreb dacă cele trei curcubeie nu au apărut cumva tocmai cu sco-

pul de a purifica Pământul și mi-a adus aminte de cântecul „Over the Rainbow“ din filmul *Vrăjitorul din Oz*, care vorbește de existența unei lumi idilice dincolo de un curcubeu. Amintindu-mi frumoasa melodie a cântecului, am înțeles că curcubeiele reprezintă porți de intrare în cea de-a cincea dimensiune, putându-ne oferi toate informațiile de care avem nevoie pentru a trăi o altfel de viață.

Tu ai văzut recent vreun curcubeu? Acestea apar ori de câte ori te pui la unison cu vibrația inimii. Haide să producem cât mai multe astfel de curcubeie, cu scopul de a răspândi iubirea și recunoștința în întreaga lume!

Curcubeul care a apărut la Zaragoza, în Spania (fotografia a fost publicată de un ziar local).

*Ar trebui să le spunem copiilor noștri
adevărul despre apă*

Copiii reprezintă speranța noastră într-un viitor mai bun. Din păcate, ei se confruntă astăzi cu numeroase dificultăți, în special din cauza

Harta care prezintă localizarea curcubeilor la care am asistat în luna august 2008.

sistemului școlar. La urma urmelor, ce este educația?

Personal, cred că scopul acesteia ar trebui să fie predarea frumuseții tinerilor, căci ori de câte ori cineva caută frumusețea, el ajunge automat la armonie. Intenția lui Dumnezeu este ca umanitatea

și natura să își găsească în permanență echilibrul și să coexiste în pace.

Dacă nu dispune de simetrie, cristalul de apă nu este frumos. În schimb, atunci când toate laturile sale sunt echilibrate, este evident că el rezonază cu o energie sublimă. Apa ne învață astfel că cel mai important lucru în viață este să trăim în armonie cu semenii noștri.

Kuroda Yoshitaka a fost un războinic japonez care a trăit în timpul erei Sengoku, slujindu-l pe Toyotomi Hideyoshi, un lord feudal și ministru imperial considerat de mulți al doilea „mare unificator” al Japoniei. Interesant este faptul că Yoshitaka a creat cinci principii, afirmând că natura apei ilustrează perfect cum trebuie să trăiască omul. Poate că acestea ar trebui să fie lecțiile pe care le predăm copiilor noștri. Iată care sunt „Cele cinci principii ale apei”:

1. Cine acționează îi influențează și pe ceilalți să acționeze; așa procedează apa.
2. Omul trebuie să își caute în permanență calea și să nu se oprească niciodată; așa procedează apa.
3. Atunci când se confruntă cu obstacolele, omul își multiplică puterea; așa procedează apa.

4. Omul pur îi purifică și pe cei care sunt contaminați; așa procedează apa.
5. Apa umple oceanul, se evaporă și se transformă în nori, și îngheață la fel ca o oglindă, dar își păstrează sinele esențial în toate aceste forme diferite.

Există o teorie care spune că aceste principii au la bază învățăturile filozofului chinez Lao Tzu. Principala temă a mesajului transmis de Yoshitaka pare să fie: „Trăiți-vă viața urmând exemplul apei.” Eu cred că dacă am preda acest adevăr tuturor copiilor din lume (într-o formă simplă și ușor de înțeles), toate problemele umanității s-ar rezolva. Cu inimile lor pure, copiii ar accepta cu ușurință mesajul și ar începe să transforme această lume.

Pentru a-mi aduce o contribuție în această direcție, începând din anul 2006 am oferit exemplare gratuite dintr-o carte care reprezintă o transpunere pentru copii (în imagini) a cărții mele, *Mesajul apei*, în speranța că îi voi putea ajuta astfel pe copii să îndrăgească apa și să se racordeze la înțelepciunea ei. Am numit acest proiect: „Proiectul Emoto pentru Pace”, iar scopul nostru este să donăm 650 de milioane de exemplare până în anul 2015. Proiectul avansează rapid, grație numeroaselor donații pe care le primim de la indivizi și de la corporații. În acest fel, am reușit să oferim

水からのでんごん

こどもばん

エモト・プロジェクト
さくしゃ えもと まさる

Coperta cărții ilustrate pentru copii *Mesajul apei*

într-un singur an mai mult de 100.000 de cărți în 20 de țări. Știu că scopul pe care ni l-am propus este foarte ambițios, dar pentru mine este absolut vital să împărtășesc tot ceea ce m-a învățat apa cu nepoții mei, dar și cu ceilalți copii din lume.

În luna martie a anului 2008 am fost invitat la Școala Doga din Turcia, care a primit un număr de exemplare din această carte (cuvântul *Doga*

înseamnă „natură“, iar filozofia școlii este să folosească metodele naturii pentru a le preda copiilor, astfel încât să cultive o minte deschisă și respectul față de Pământ). Școala a adunat suficienți bani pentru a publica 10.000 de exemplare ale cărții în limba turcă. Puritatea copiilor și inițiativa și energia personalului m-au inspirat, ca să nu mai vorbesc de voioșia care domnea în acea școală. În timpul prezentării mele, m-au impresionat concentrarea și entuziasmul copiilor. Un moment memorabil a fost acela în care un elev a venit și mi-a spus: „Vă iubesc, domnule Emoto“, după care mi-a înmănat un desen pe care l-a făcut.

Am făcut de asemenea turul mai multor școli din Indonezia, însoțit de Christina, o educatoare locală, și de Suzie, traducătoarea cărții mele, *Mesa-jele ascunse ale apei*. Ambele femei fac tot ce le stă în puteri pentru a distribui un număr cât mai mare din cărțile ilustrate pentru copii în această țară. Dintre școlile vizitate, două mi-au lăsat amintiri foarte frumoase.

Una dintre ele a fost școala St. Aloysius din Bandung, lângă Jakarta, unde am fost întâmpinat de un cor de elevi care mi-au cântat un cântec minunat. Aici, am aflat cu încântare că după ce mi-au citit cartea, copiii s-au simțit inspirați să realizeze propriul lor experiment. Ei au luat trei lujeri de spanac. Pe primul l-au expus unei muzici foarte plăcute și i-au repetat frecvent cuvintele „Te iubesc“. Pe al doilea l-au expus aceleiași muzici plăcute, dar

elevii nu i-au vorbit. În sfârșit, al treilea lujer nu a fost expus muzicii și nimeni nu i-a adresat niciun cuvânt. Copiii de-abia așteptau să îmi împărtășească rezultatele obținute. Prima plantă a crescut rapid și a făcut frunze mari și extrem de sănătoase. Deloc surprinzător, a doua plantă nu a crescut la fel de mare, dar totuși i-a mers bine. În sfârșit, m-am uitat la a treia plantă. Spre surpriza mea, aceasta nu părea deosebită de celelalte două, dar profesoara mi-a spus să îi examinez frunzele. Am rămas șocat să constat că planta ignorată era infestată de gândaci, care îi mâncaseră o bună parte din frunze.

După părerea mea, ceea ce s-a întâmplat cu această plantă nu diferă prea mult de ceea ce se întâmplă cu tinerii din ziua de astăzi.

Gândacii au consumat
o bună parte din
frunzele spanacului
ignorat de elevi.

Cei trei lujeri de spanac s-au adaptat mediului lor. Exact același lucru se întâmplă și cu oamenii (fie în bine, fie în rău). La prima vedere, planta ignorată și nestimulată părea în regulă, dar sistemul ei imunitar era în mod evident deficitar, fapt care le-a permis insectelor să o atace. Acest lucru mi-a permis să le reamintesc elevilor că chiar dacă par sănătoși, fără o „stimulare” corectă (cum ar fi cultivarea iubirii față de carte și a unei inimi pline de recunoștință și de compasiune) sistemele lor imunitare vor deveni vulnerabile. Eu cred că acest experiment i-a învățat pe elevi o lecție foarte valoroasă.

Am vizitat și alte școli din Jakarta și am rămas impresionat de interesul deosebit al elevilor față de apă. La una dintre școli au fost distribuite 1.000 de exemplare din cartea mea, iar elevii au fost încurajați să realizeze propriile lor experimente. Am fost profund impresionat când am ascultat prezentările lor, pe cât de inteligente, pe atât de bine organizate. Sistemul ideal de educație la care mă gândisem atâta timp funcționează deja în Indonezia. Nu pot decât să sper că acest sistem inteligent și deschis se va răspândi în cel mai scurt timp în toată lumea.

Am convingerea că acești copii (astfel educați) vor conduce lumea într-o direcție mai bună.

Entuziasmul și zâmbetele lor m-au convins mai mult ca oricând să îmi îndeplinesc scopul propus, care, așa cum spuneam, este să distribui 650

de milioane de exemplare din cartea mea copiilor din întreaga lume.

Consider această cifră semnificativă, întrucât reprezintă 10% din totalul populației lumii. Potrivit unui studiu al microorganismelor benefice realizat de dr. Teruo Higa, 10% din lumea microorganismelor reprezintă bacterii benefice și alte 10% reprezintă microorganisme dăunătoare. Celelalte 80% sunt numite „microorganisme oportuniste”, având caracteristici deopotrivă benefice și dăunătoare. În mod evident, ele se aliază cu microorganismele majoritare, oricare ar fi acestea. De pildă, dacă microorganismele dăunătoare își sporesc numărul, cele oportuniste se vor ralia lor și se vor transforma în bacterii dăunătoare.

Dacă ne gândim la fenomenul rezonanței, putem trage concluzia că și oamenii procedează exact la fel. Această convingere mă face să îmi urmez neabătut proiectul.

Ce se întâmplă în lumea modernă

În urma călătoriilor pe care le-am făcut, am ajuns să cred că lumea în care trăim devine din ce în ce mai pozitivă pe zi ce trece. Nu a trecut prea mult timp de când mă temeam că ne îndreptăm accelerat către Ziua Judecății, dar la ora actuală am devenit mult mai optimist. Desigur, mai există încă foarte multe probleme în lume, începând cu

fost niște perne! Câinilor nu părea să le pese, ba chiar păreau să se simtă foarte confortabil. Acest lucru m-a uimit peste măsură, iar soția mea (care are o slăbiciune pentru câini) s-a alăturat copiilor și a tras un pui de somn alături de ei.

Mai târziu în aceeași zi mi s-a arătat locul în care erau ținute animalele, și totul s-a lămurit: pe fundul bazinului cu apă din care se adăpau câinii era așezată o fotografie superbă a cristalului format de apa expusă cuvintelor „iubire și recunoștință”. Mi s-a spus că cineva a plasat acea fotografie acolo cu doi ani în urmă, și de atunci câinii au devenit mai calmi, mai afectuoși și chiar mai sănătoși.

Am fost condus apoi la o piscină în care cuvintele „iubire și recunoștință” erau scrise în limba spaniolă pe pereții laterali. Impresionat până la lacrimi, m-am întors în clasă și i-am găsit pe elevi lipind poze cu cristale formate de apă pe tăvițele de plută folosite ca suport pentru pahare, pentru a le face astfel un cadou oaspeților.

Comunicarea plină de iubire dintre câini și copii.

Bazinul cu apă din care beau câinii are pe fund o superbă fotografie a cristalului obținut prin expunerea apei cuvintelor „iubire și recunoștință”.

Pe unul din pereții laterali ai piscinei sunt scrise cuvintele *iubire* și *recunoștință* în limba spaniolă.

Elevii confecționează tăvițe de plută folosite ca suport pentru pahare, lipind pe ele fotografii ale cristalului format de apa expusă cuvintelor „iubire și recunoștință”.

Dat fiind că și câinii și copiii aveau inimile pure, cele două categorii au receptat imediat energia iubirii și a recunoștinței. A fost o zi pe care nu o voi uita niciodată, întrucât în niciun alt loc din lume nu am simțit o vibrație atât de pozitivă și de fericită.

După cum poți vedea, este foarte simplu să îți trăiești viața în iubire și recunoștință. Pe de altă parte, dacă te străduiești prea mult, este posibil ca viața ta să devină chiar mai stresantă și mai dificilă decât în prezent. Cea mai sigură cale constă în a-ți urma inima și în a-ți exprima iubirea și bunătatea față de toți cei care îți ies în cale. Amintește-ți întotdeauna că apa îți va arăta calea, indiferent cine ești sau cu ce te ocupi.

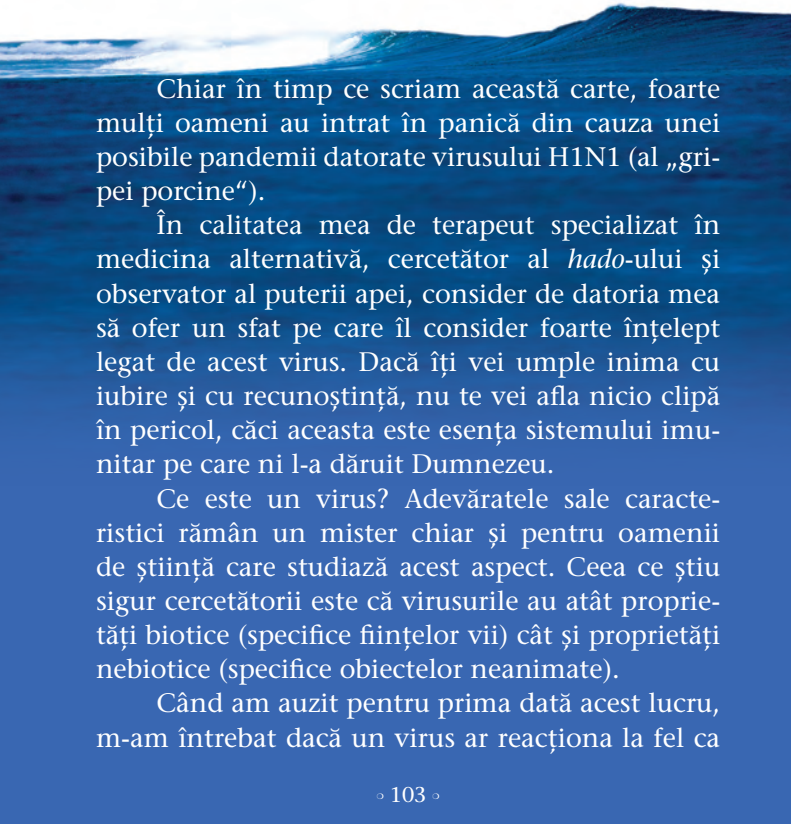
Dacă privești un cristal de apă la microscop, poți vedea imediat că el este alcătuit din nenumărate cristale mai mici. Parcă o singură picătură de apă ar conține un întreg Univers. Ori de câte ori văd un crâmpei din această lume frumoasă, singurul gând care îmi trece prin minte este că atunci când ne vom activa ADN-ul la potențialul lui maxim, în fața noastră vor apărea zorii unei vieți noi. Inimile noastre se vor umple în mod natural de iubire și de recunoștință unii față de ceilalți, dar și față de planeta Pământ în ansamblul ei. Imaginează-ți cât de sublimă ar fi această lume!

CONCLUZII

Îmbunătățirea imunității cu ajutorul
energiei iubirii și recunoștinței

Chiar în timp ce scriam această carte, foarte mulți oameni au intrat în panică din cauza unei posibile pandemii datorate virusului H1N1 (al „gripei porcine”).

În calitate mea de terapeut specializat în medicina alternativă, cercetător al *hado*-ului și observator al puterii apei, consider de datoria mea să ofer un sfat pe care îl consider foarte înțelept legat de acest virus. Dacă îți vei umple inima cu iubire și cu recunoștință, nu te vei afla nicio clipă în pericol, căci aceasta este esența sistemului imunitar pe care ni l-a dăruit Dumnezeu.

Ce este un virus? Adevăratele sale caracteristici rămân un mister chiar și pentru oamenii de știință care studiază acest aspect. Ceea ce știu sigur cercetătorii este că virusurile au atât proprietăți biotice (specifice ființelor vii) cât și proprietăți nebiotice (specifice obiectelor neanimate).

Când am auzit pentru prima dată acest lucru, m-am întrebat dacă un virus ar reacționa la fel ca

celelalte ființe vii în cazul în care ne-am racorda la vibrația (*hado*-ul) lui.

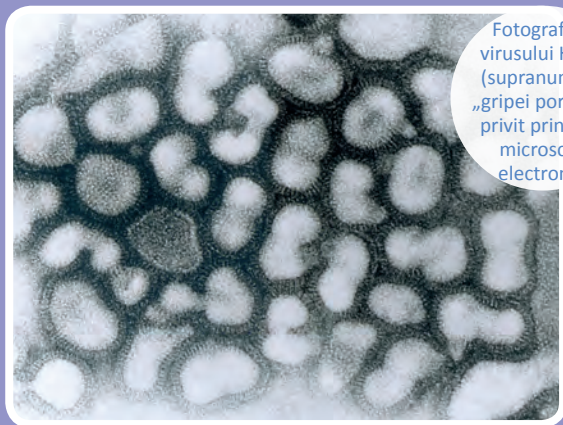
Acest lucru îmi amintește de un moment în care una din instructoarele mele de *hado*, „K.“, a venit la mine și mi-a adresat o cerere urgentă: „Fiul patronului meu a fost internat în spital din cauza unei infecții grave. Starea lui este critică. Îl poți ajuta?“ (incidentul s-a petrecut pe când încă mai practicam consilierea individuală pentru stimularea *hado*-ului).

K. părea disperată, așa că i-am răspuns imediat: „Bine, haide să vedem ce putem face.“ Avea la ea o fotografie a băiatului, așa că am plasat-o pe un aparat de măsurare a *hado*-ului pe care l-am numit Analizor al Rezonanței Magnetice (ARM) și am început să îi evaluez *hado*-ul. Ori de câte ori depistam un *hado* negativ, îl neutralizam. Am găsit astfel nenumărate straturi de *hado* negativ, ca și cum aș fi decojit o ceapă. Când am ajuns la cel de-al zecelea strat (după un proces care a durat două ore), am ajuns la un „cod“ pe care nu îl mai întâlnisem până atunci și care mi s-a părut a fi însăși esența bolii băiatului. Privind această formațiune neobișnuită, am descoperit că ea conține numele unui virus. De aceea, am preparat rapid o mostră de apă cu *hado*-ul care putea neutraliza virusul și i-am dat-o prietenei mele ca să i-o ducă imediat la spital băiatului.

A doua zi dimineața, K. m-a sunat și mi-a spus în ce stare se află pacientul: „S-a vindecat aproape

complet! Medicii sunt uimiți și nu-și pot explica ce s-a întâmplat. Îți mulțumesc din inimă, împreună cu familia băiatului!“ Aceasta a fost prima mea experiență de diagnosticare și vindecare a unei infecții virale. Ea m-a convins o dată pentru totdeauna că cel mai bun tratament pentru infecțiile virale (la fel ca și pentru celelalte boli sau afecțiuni) este cel care armonizează *hado*-ul. De altfel, am putut aplica cu același succes metoda și în alte astfel de cazuri după acest incident. De aceea, îți pot spune foarte exact ce trebuie să faci în cazul unei epidemii de gripă porcină (sau al oricărei alte epidemii virale). Mai întâi de toate, doresc însă să examinăm împreună câteva imagini. Iată fotografia virusului H1N1 privit printr-un microscop electronic:

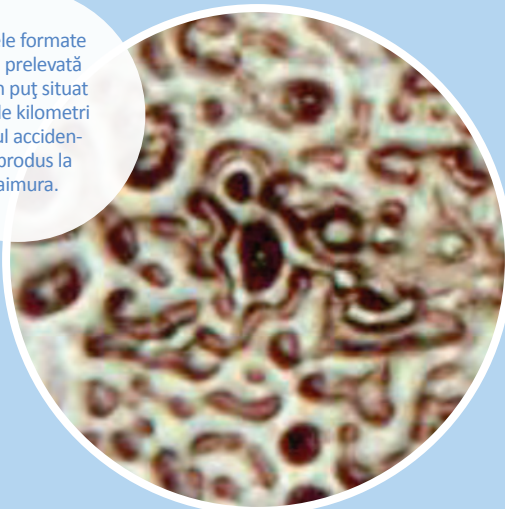
CDC/Dr. Erskine Palmer

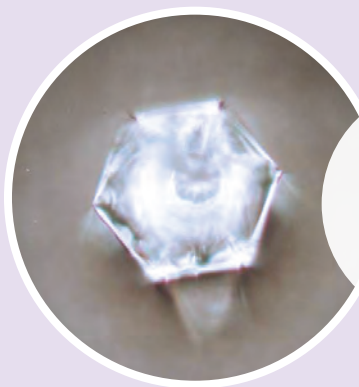
Fotografie a virusului H1N1 (supranumit al „gripei porcine“) privit printr-un microscop electronic.

Imaginea care urmează este a unui cristal format de apa prelevată dintr-un puț din Tokaimura, Japonia, după un incident petrecut în anul 1999 în care în regiune au avut loc scurgeri de radiații ale uraniului prelucrat la o fabrică din localitate.

Cristalele formate de apa prelevată dintr-un puț situat la 400 de kilometri de locul accidentului produs la Tokaimura.

Știu că asocierea pare ciudată, dar nu arată aproape identice fotografiile de mai sus? Ce ne spune acest lucru? Fotografia care urmează a fost făcută după expunerea apei din puț (în mod evident contaminată de radiații) *hado*-ului iubirii și recunoștinței, cu scopul de a-i amplifica imunitatea.

Cristalul format de apa din puțul contaminat după expunerea acesteia în fața cuvintelor „iubire și recunoștință“.

După cum poți vedea, apa a produs un cristal minunat de frumos. După numeroase experimente făcute de-a lungul anilor, pot afirma astăzi fără nicio ezitare că *hado*-ul iubirii și recunoștinței a neutralizat otrava radiației care a afectat într-un sens negativ structura apei.

Doresc să îți mai împărtășesc o istorie care susține afirmația că emoțiile pozitive ne pot oferi protecție.

Accidentul nuclear produs la centrala Cernobîl din Ucraina în anul 1986 a fost unul dintre cele mai tragice și mai nefericite incidente de acest fel. El a generat efecte pe termen lung asupra oamenilor care au supraviețuit accidentului, dar care au fost expuși radiațiilor. În plus, foarte mulți oameni au fost nevoiți să își părăsească locuințele care se aflau în imediata apropiere a locului accidentului. Unul din cei care au preferat să nu își părăsească

locuința a fost Alexei, un tânăr din satul Budisce, din Belarus, situat la 180 km de Cernobîl.

Împreună cu alți 55 de săteni, el a încălcat ordinul de evacuare și a rămas acasă. La acea vreme, Alexei avea 30 și ceva de ani și era cel mai tânăr rezident care a rămas în zonă. Dat fiind că majoritatea sătenilor au plecat, Alexei a fost nevoit să îi ajute pe cei 55 de bătrâni rămași.

Cum au reușit acești oameni să supraviețuiască într-un sat expus radiațiilor, fără să pățească nimic? Simplu: datorită unui izvor din apropiere, vechi de peste 100 de ani. Fiind singura lor sursă de apă, Alexei și ceilalți săteni trebuie să simtă o mare iubire și recunoștință față de acest izvor. Eu cred că acesta este motivul pentru care apa izvorului nu a dat niciodată semne că ar fi fost contaminată. Puterea apei nu încetează să mă uimească! (Remarcabila poveste a lui Alexei a fost prezentată într-un documentar intitulat *Alexei și izvorul*).

Privește din nou primele două fotografii. Așa cum spuneam mai devreme, eu cred că virusurile și radiațiile sunt creaturi semibiotice (pe jumătate vii), împărțășind proprietăți comune. În acest caz, este posibil ca *hado*-ul iubirii și recunoștinței (care a reușit să neutralizeze efectele otrăvitoare ale radiațiilor de la Cernobîl) să fie eficient și în tratarea pandemiilor moderne, cum ar fi cea de gripă porcină.

După numeroase cercetări, am ajuns la concluzia că virusurile au proprietăți de tip *hado*. De

aceea, dacă dorești să eviți îmbolnăvirea din cauze virale, cea mai bună metodă preventivă este chiar cultivarea propriului *hado*. Asta înseamnă să trăiești zi de zi cu inima plină de o iubire necondiționată și de recunoștință. O altă modalitate, încă și mai ușoară, constă în a lipi pe o sticlă o etichetă pe care scrie „*iubire și recunoștință*” și a bea zilnic apa din ea.

Tot ce există în această lume poate fi explicat prin legea rezonanței. Dacă experimentezi emoții negative precum teama sau îngrijorarea, tu ai toate șansele să te îmbolnăvești de o condiție virală, dar dacă îți menții vibrația pozitivă și plină de compasiune, boala pur și simplu nu-și poate găsi calea către tine și nu-ți poate face niciun rău.

De aceea, te invit cu toată sinceritatea să începi să trăiești pe vibrația iubirii și recunoștinței, amintindu-ți totodată că toate răspunsurile pot fi găsite în apă.

CUVÂNT DE ÎNCHEIERE

Scriu acest cuvânt de încheiere pe data de 22 mai 2009, într-un hotel din Praga. Peste două luni voi împlini 66 de ani. La ora actuală mă aflu într-un turneu mondial care va dura 35 de zile și la sfârșitul căruia voi fi vizitat orașele Washington D.C., Sofia, Budapesta, Praga (de două ori!), Viena, Salzburg, Utrecht (în Olanda), Dublin, Lisabona și Hong Kong, după care mă voi întoarce în Japonia. Programul meu va rămâne însă la fel de ocupat, întrucât peste numai două zile urmează să plec în California.

Călătoresc în acest ritm de aproape un deceniu. Cel mai lung turneu pe care l-am făcut în jurul lumii nu a durat 80 de zile, ci 81! Când am început să fac turnee și să țin conferințe publice, nu știam prea bine ce făceam, dar la ora actuală am început să înțeleg (voi explica imediat). De-a lungul anilor, am primit nenumărate invitații să țin cuvântări în

fața unor organizații din întreaga lume, și chiar dacă nu le-am putut onora pe toate, le-am apreciat pe fiecare în parte, căci ele mi-au confirmat faptul că un număr din ce în ce mai mare de oameni se deschid astăzi în fața puterii și potențialului apei.

Din păcate, nu mai sunt la fel de rezistent din punct de vedere fizic cum eram mai demult. Programul meu extrem de ocupat și-a lăsat amprenta asupra corpului meu, astfel încât nu mai pot face plimbări prelungite pe jos, iar vederea ochiului meu stâng lasă de dorit. De aceea, în ultima vreme am ajuns să mă bazez din ce în ce mai mult pe soția mea.

Medicul meu îmi spune să evit pe viitor astfel de călătorii prelungite, dar eu continui să îi ignor sfatul (într-un an am petrecut doar 50 de zile acasă la mine!). De ce? Deoarece așa consider că trebuie să procedez. De altfel, recunosc că îmi face o mare plăcere să îmi împărtășesc experiența și să cunosc oameni din întreaga lume. Peste toate, mă tem că dacă fac o pauză, nu voi mai fi niciodată capabil să reiau acest program aglomerat. Dar cel mai important lucru este faptul că am convingerea că trăim o perioadă vitală pentru planeta noastră și pentru formele de viață de pe ea. De aceea, nu sunt de acord să mă odihnesc atât timp cât oamenii continuă să aibă nevoie de mine.

Ce anume mă face să cred acest lucru? Ei bine, acum opt ani m-am întâlnit cu o clarvăzătoare care putea accesa viețile anterioare ale oamenilor,

stabilind astfel care este adevărata lor menire în viață. La acea vreme făceam deja călătorii și țineam conferințe despre apă de circa doi-trei ani, dar nu mă consideram decât un autor/cercetător mediu care s-a întâmplat să scrie două cărți care au ajuns bestselleruri (*Mesajul apei* și *Mesajele ascunse din apă*).

În cele din urmă am început să remarc că oamenii mă tratau altfel, ca și cum aș fi fost un fel de mântuitor care a apărut subit în fața lor. Pe măsură ce acest sentiment s-a amplificat, am început să simt o presiune enormă, nedorind să fiu considerat astfel. De aceea, mi-am rugat personalul să mă ajute să găsesc pe cineva care să aibă acces la psihicul meu (și la lumile superioare) și care să-mi explice de ce mi se întâmpla ceea ce mi se întâmpla și care era cea mai bună atitudine pe care o puteam adopta în respectiva conjunctură. La scurt timp, m-am întâlnit cu clarvăzătoarea de care vorbeam și care mi-a spus:

„Domnule Emoto, dumneavoastră sunteți *gurul* apei. Încă din antichitate v-ați născut de multe ori pe acest Pământ și ați fost de fiecare dată un maestru respectat, inclusiv în era civilizației maya, și chiar în mijlocul nativilor americani. Din păcate, nu i-ați putut ajuta niciodată cu adevărat pe oameni, tocmai pentru că

i-ați lăsat să se bazeze prea mult pe dumneavoastră, în loc să îi încurajați să își ia destinul în propriile mâini.

În actuala viață v-ați născut ca un om obișnuit tocmai pentru a nu mai repeta această greșeală. Ați adus însă cu dumneavoastră întreaga cunoaștere sacră pe care ați avut-o dintotdeauna, și care vi s-a revelat din nou la aproape 50 de ani. De aceea, sfatul meu este să vă continuați fără nicio ezitare calea pe care mergeți, căci aceasta este menirea pe care ați venit să o îndepliniți.“

La scurt timp, am primit la Tokyo vizita unui șaman al tribului Cherokee, care mi-a spus: „V-ați născut de 700 de ori și în fiecare viață ați fost un maestru al apei și al *hado*-ului. Stră-străbunicul meu mi-a spus cândva că voi întâlni pe cineva care va călători prin lume ducând diapazoane cu el. În mod evident, acest cineva sunteți dumneavoastră.“

Deși aceste informații m-au luat prin surprindere, m-am simțit încurajat și chiar ușurat, întrucât mi s-au risipit toate îndoielile. Printre altele, am înțeles în sfârșit de ce am momente când mi se pare că îmi amintesc de anumite lucruri și când îmi recunosc vechii prieteni din alte vieți.

Spre exemplu, când am studiat pentru prima dată calendarul mayaș, mi-am spus: „*Cunosc de mult timp acest calendar. Oare de ce nu mai este folosit*

el în epoca modernă?” Am crezut în acest calendar și l-am susținut încă înainte de a înțelege de ce. De altfel, ori de câte ori mă întâlnesc cu persoane indigene (indiferent în ce parte a lumii mă aflu), acestea mă întâmpină de parcă am fi frați și mi se alătură de fiecare dată într-o ceremonie a apei. În particular, împărtășesc o legătură extrem de profundă cu domnul Vernon, un bătrân indian din tribul Hopi, aflat în Arizona.

În Japonia am fost extrem de atras de „Documentele Takenouchi“, deși nu cunosc prea multe despre istoria antică. Se spune despre aceste documente că ar fi cele mai vechi din lume și că ar conține istoria detaliată a lumii, descriind inclusiv originea umanității. Interesant mi se pare faptul că sediul original al documentelor este considerat a fi templul Heitate (pe care l-am menționat într-un capitol anterior, când am afirmat că reprezintă un loc cu o energie *hado* foarte înaltă). Wado Kosaka a fost unul din savanții care s-au specializat în cunoașterea acestor documente. El a scris o carte fascinantă despre semnificația lor (inclusiv pentru oamenii moderni).

Dintre toate misterele de care am aflat, cel care m-a neliniștit cel mai tare se referă la calendarul mayaș, care nu mai conține nicio informație după data de 23 decembrie 2012. În ultima vreme s-au făcut multe speculații referitoare la această dată, pe care unii o consideră „ziua în care Pământul va intra în centura fonică“, „ziua în care lumea

se va sfârși“ sau „ziua ascensiunii în lumină“. De aceea, mi-am propus să studiez cu toată seriozitatea această chestiune, cu atât mai mult cu cât am fost *gurul* apei (din câte mi s-a spus) în acea civilizație străveche.

Indiferent ce se va petrece în acea zi (dacă se va petrece ceva), scopul pe care mi-l propun este să continui să răspândesc învățătura despre activarea ADN-ului, căci atunci când acest lucru se va întâmpla, noi ne vom înțelege mai bine propriul viitor și vom ști cum să acționăm corect.

Pe măsură ce această zi misterioasă se apropie, eu îmi propun să îmi continui călătoriile ca misionar al apei. Dorința mea cea mai arzătoare este ca toți oamenii de pe Pământ să afle despre mesajele apei și să trăiască în iubire și în recunoștință. Dacă se întâmplă să mă întâlnești în colțul tău de lume, nu ezita să vii să mă cunoști și să îmi oferi cuvintele tale de încurajare.

Cu iubire și recunoștință adresate tuturor
oamenilor din această lume,

Masaru Emoto

MULȚUMIRI

Dedic înainte de toate această carte soției mele, Kazuko, care m-a ajutat să îmi public singur prima carte, *Mesajul apei*. Îți mulțumesc din inimă și te rog să mă ajuți în continuare să călătoresc prin această lume!

Doresc să îi transmit de asemenea iubirea și recunoștința mea doamnei Chifumi Eto, care m-a ajutat să scriu această carte. Îi mulțumesc editoarei de la Business-sha, doamna Fumino Takei, pentru distribuirea acestei cărți, și îi transmit iubirea și recunoștința mea pentru că și-a asumat această sarcină deloc ușoară.

În sfârșit, le transmit aprecierea mea sinceră tuturor membrilor organizației International Hado Membership. Datorită sprijinului vostru pot depăși obstacolele cu care mă confrunt și îmi pot continua munca.

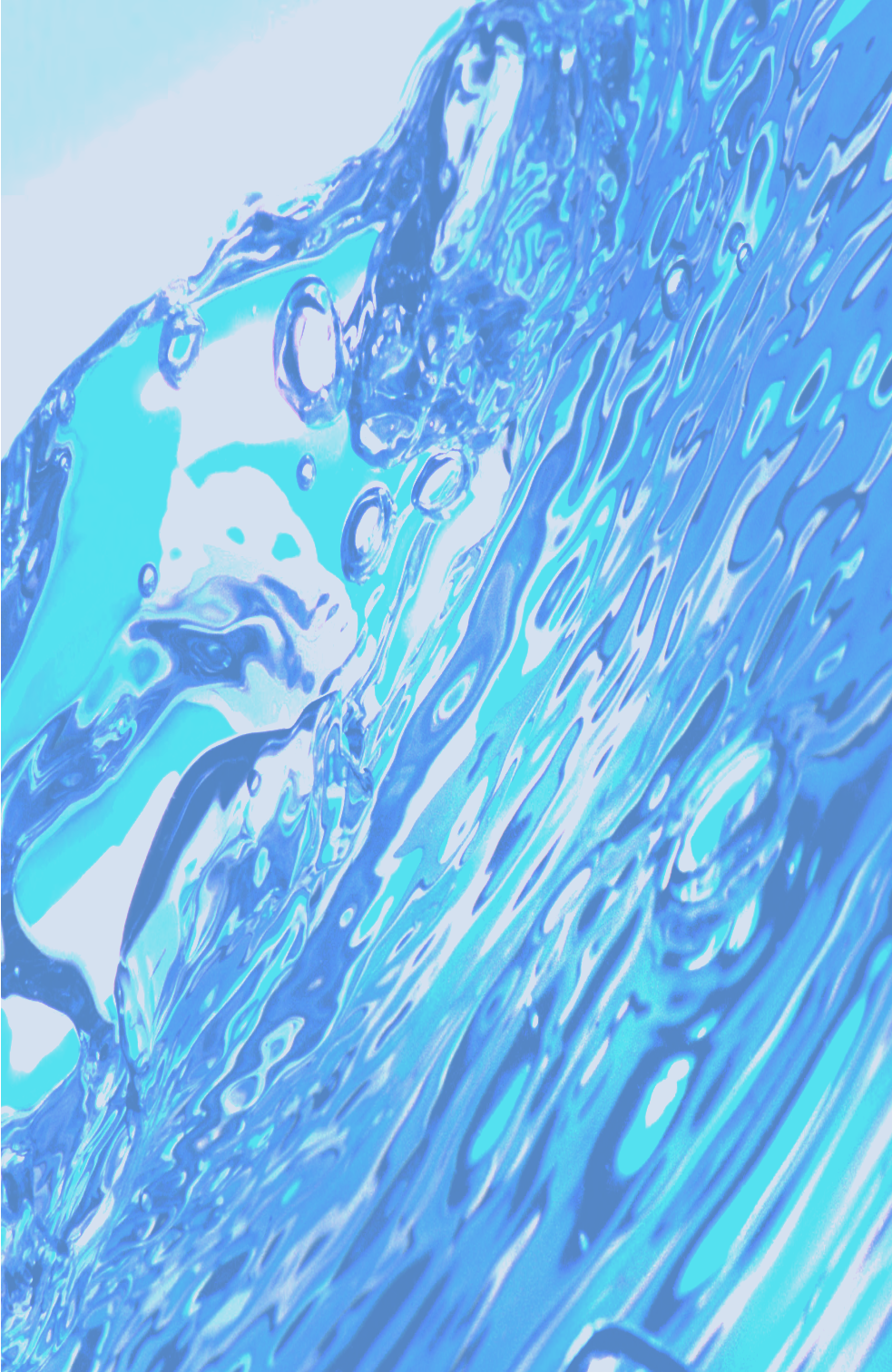
Îi transmit de asemenea aprecierea mea sinceră domnului Masaya Sato, cel care a făcut fotografiile cristalelor produse de apa expusă cuvintelor „**iubire și recunoștință**“, care reprezintă tema acestei cărți.

Îți mulțumesc din inimă pentru că ai făcut aceste fotografii atât de frumoase. Domnul Sato este la ora actuală editorul-șef al revistei *Iubire și mulțumiri* (publicată de IHM), și ne transmite tuturor iubirea și recunoștința sa, în fiecare lună.

Au trecut aproape 20 de ani de când am început să practic măsurătorile și consilierea *hado*; în tot acest timp am cunoscut nenumărați oameni minunați care m-au ajutat în diferite feluri, inclusiv prin distribuirea cărților mele. Doresc să le transmit aprecierea mea sinceră tuturor celor care m-au inspirat și care m-au încurajat.

În sfârșit, doresc să le mulțumesc tuturor membrilor personalului de la IHM Corporation și Masaru Emoto LLC, care m-au sprijinit în tot ce am făcut. Fără eforturile voastre nu aș fi putut niciodată să public cărți, să țin seminare și să călătoresc prin lume ca misionar al apei. Spațiul nu îmi permite să includ aici numele tuturor, dar doresc să îi transmit fiecăruia în parte iubirea și recunoștința mea, din toată inima. Vă mulțumesc!

© Office Masaru Emoto

Masaru Emoto îi arată lui Louise Hay fotografia frumosului cristal format de apa expusă cuvintelor „*Poți să-ți vindeci viața*”, titlul bestsellerului ei.

DESPRE AUTOR

Masaru Emoto s-a născut în Japonia în luna iulie a anului 1943. În anul 1986 a înființat IHM Corporation, cu sediul în Tokyo. În anul 1992 a primit un certificat de doctor în medicina alternativă de la Open International University. După ce a aflat de tehnologia care produce apă structurată în micro-clustere și despre Analiza prin Rezonanță Magnetică, a început să studieze personal misterele apei. El a descoperit astfel că apa își revelează adevărata natură numai sub forma cristalelor înghețate.

Emoto a căpătat o reputație internațională în urma descoperirii sale că apa este profund conectată cu conștiința noastră individuală și colectivă. Este autorul bestsellerurilor *Mesajele ascunse din apă* și *Adevărata putere a apei*.

În plus, este președintele organizațiilor International Hado Membership și Masaru Emoto LLC, în cadrul cărora a inițiat Proiectul Emoto pentru Pace, ce își propune să distribuie cărți pentru copii.

